

อย่างระมัดระวังให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ โดยการหาจุดเหมาะสมในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามสมควร และสามารถป้องกันประชาชนส่วนใหญ่จากการตกเป็นเหยื่อขององค์กรอาชญากรรมด้วย

นอกจากนั้นเป็นที่ยอมรับว่าเมื่อกฎหมายและมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม และวิธีการปราบปรามนอกระบบที่ผิดกฎหมายไม่ได้รับการยอมรับอีกต่อไปรวมทั้งยังเป็นอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ที่ใช้วิธีการนอกระบบเองด้วย

จึงต้องทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้วิธีการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายแทนการใช้วิธีการปราบปรามนอกระบบด้วยการศึกษาและนำเอามาตรการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยไปบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย ซึ่งจะต้องมีการศึกษาและดำเนินการร่างกฎหมายให้มีผลในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงในประเทศไทย

ทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้การเมืองถูกบิดเบือนด้วยผลประโยชน์น้อยลงและทำให้เกิดความสงบสุขทางสังคม เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตรอยู่ด้วยความสงบปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป รวมทั้งเป็นการป้องกันทรัพยากรมนุษย์จากการถูกทำลายและกลับมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศและในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษาถึงปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผลกระทบที่มีต่อประเทศไทย และความด้อยประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งพบว่ามาจากสาเหตุหลัก ๓ ประเด็น

คือ

๑. กฎหมายที่มีอยู่ล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ไม่ได้เตรียมการอย่างเป็นระบบเพื่อการดังกล่าว และมีความคิดพื้นฐานในการร่างกฎหมายเพื่อดำเนินการกับปัจเจกบุคคลมากกว่าการแก้ปัญหาองค์กรอาชญากรรม

๒. ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่มีหน่วยงานซึ่งได้พัฒนาความชำนาญเป็นพิเศษในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ซึ่งรวมเอาทรัพยากรของหน่วยงานต่างโดยเฉพาะการรวบรวมเอาเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญและความสามารถจากหน่วยงานต่างๆ มาทำงานร่วมกัน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมอย่างครบวงจรและครบทุกด้าน

๓. ในอดีต ประเทศขาดแนวนโยบายและความมุ่งมั่นทางการเมือง (political will) ในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและเป็นระบบ

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยได้รับความเสียหายจากองค์กรอาชญากรรมอย่างมาก จากงานวิจัยถึงความเสียหายจากกิจกรรมผิดกฎหมายเพียงบางกิจกรรม พบว่าประเทศไทยได้รับความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นเงินปีละหลายแสนล้านบาท ประชาชนหวาดกลัวภัยจากองค์กรอาชญากรรมและเกิดความไม่สงบอย่างยิ่งในสังคม และมีผลกระทบทั้งทางการเมืองและความมั่นคงของชาติอย่างร้ายแรง

เพื่อหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาองค์กรอาชญากรรมของไทย จึงได้ศึกษาวิจัยแนวทางในการแก้ปัญหาเดียวกันนี้ของประเทศต่างๆ และจากกฎหมายระหว่างประเทศ ในการศึกษาวิจัยได้ศึกษาถึงความพยายามและวิธีการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นอีกหลายประเทศ ใช้ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม

ซึ่งมาตรการของประเทศต่างๆ ที่นำมาเสนอในงานวิจัยนี้ ล้วนเป็นประเทศที่มีประสบการณ์อันเข้มข้นและยาวนานในการต่อสู้ปราบปรามองค์กรอาชญากรรม นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศที่มีความสำคัญอย่างยิ่งอีกหนึ่งฉบับ คือ **ธรรมนูญระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติของสหประชาชาติ**

อนุสัญญาต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติของสหประชาชาติอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่มีแนวคิดพื้นฐานในการร่างที่น่าสนใจคือ

๑. เป็นการระดมสมองและความคิดจากผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่างๆ กว่า ๑๒๐ ประเทศ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย และในด้านการต่อสู้ ปราบปรามองค์กรอาชญากรรมเพื่อร่างกฎหมายระหว่างประเทศในรูปอนุสัญญา โดยใช้เวลาในการร่างถึง ๒ ปี

๒. ต้องการให้กฎหมายระหว่างประเทศดังกล่าวเป็นกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามองค์กรอาชญากรรมอย่างแท้จริง โดยระดมความคิดเพื่อกำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพและนำมาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้มาตรการต่างๆ เสริมซึ่งกันและกัน

๓. มาตรการต่างๆ ที่กำหนดในอนุสัญญาดังกล่าวจะต้องเป็นมาตรการที่ยอมรับได้และปฏิบัติได้จริงของประเทศต่างๆ ที่จะเข้าเป็นสมาชิกอนุสัญญา เพราะหากกำหนดมาตรการที่ประเทศไม่สามารถปฏิบัติได้จะมีชาติต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกล้นและจะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เป็นสากล ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔. มาตรการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา จะต้องไม่ขัดต่อหลักการทางด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่ย่ำเป็นอย่างยิ่งเพื่อคุ้มครองประชาชนผู้บริสุทธิ์หรือสาธารณชนให้ปลอดภัย

๕. เพื่อให้อนุสัญญา ดังกล่าวมีประเทศเข้าร่วมเป็นสมาชิก

ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมสมบูรณ์มากที่สุดและได้ผลสูงสุด

จากการศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายและมาตรการของประเทศต่างๆ และมาตรการในกฎหมายระหว่างประเทศของอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเปรียบเทียบกับกฎหมายและมาตรการของไทยในการแก้ปัญหาเดียวกันแล้วเห็นว่า แม้ว่ารัฐบาลปัจจุบันของนายกรัฐมนตรีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรจะมีนโยบายและความมุ่งมั่นที่จะปราบปรามองค์กรอาชญากรรม

แต่การปราบปรามผู้มีอิทธิพล (หรือองค์กรอาชญากรรม) ไม่ได้ผลเท่าที่ควรเพราะขาดกฎหมายที่ครบถ้วน ขาดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชาญจริงในการดำเนินกรร และเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนยังรับผลประโยชน์จากองค์กรอาชญากรรม

ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดสร้างกฎหมายที่ทันสมัยและสามารถดำเนินการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษ และรวบรวมผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรม

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่าหากจะดำเนินการปราบปรามผู้มีอิทธิพลหรือองค์กรอาชญากรรมให้ได้ผลรัฐควรจะต้องเร่งดำเนินการต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. ประเทศไทยต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนในการจัดให้มีกฎหมายเฉพาะในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม และให้กำหนดค่านิยามขององค์กรอาชญากรรมและสมาชิกองค์กรอาชญากรรม พร้อมทั้งกำหนดความผิดและมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นทั้งทางด้านสารบัญญัติ คือเนื้อหากฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดความผิด และวิธีสบัญญัติ คือกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีในการดำเนินงานสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องและการพิจารณาคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับ

องค์กรอาชญากรรม

ในส่วนของการนิยามคำว่าองค์กรอาชญากรรมและนิยามศัพท์อื่นที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่ประเทศไทยได้ไปลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวไว้เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๓

๒. ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมดังกล่าว จะต้องมีการกำหนดความผิดเพื่อลงโทษการเป็นสมาชิกองค์กรอาชญากรรมหรือการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมผิดกฎหมายขององค์กรอาชญากรรม โดยถือว่าองค์กรอาชญากรรมเป็นองค์กรที่ผิดกฎหมายและมีกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นเพียงการเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรอาชญากรรมโดยเจตนาและโดยรู้ข้อเท็จจริง ผู้ที่กระทำการดังกล่าวต้องมีความผิดและถูกลงโทษ

๓. ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งมีขอบเขตการบังคับใช้ที่แคบและไม่ครอบคลุมความผิดหลายประการที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรม เนื่องจากตามกฎหมายฟอกเงินในปัจจุบัน กำหนดความผิดมูลฐานที่ทำให้ยึดและริบทรัพย์และดำเนินการตามความผิดฐานฟอกเงินได้ เพียง ๔ มูลฐานความผิด ทำให้การฟอกเงินที่ได้มาจากกิจกรรมขององค์กรอาชญากรรมอื่นๆ อีกหลายประการ

เช่น การเปิดบ่อนการพนันไม่เป็นความผิดมูลฐาน และยังมีผลให้องค์กรอาชญากรรมใช้ช่องว่างทางกฎหมายนี้ในการฟอกเงินได้อย่างง่ายดาย การแก้ไขกฎหมายฟอกเงินดังกล่าวควรเน้นที่ลักษณะเฉพาะของผู้กระทำผิดแทนการกำหนดลักษณะเฉพาะของตัวความผิด โดยกำหนดเป็นความผิดมูลฐานเพิ่มเติมเป็นความผิดมูลฐานที่ ๕

ว่า “การฟอกเงินที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมหรือสมาชิก

องค์กรอาชญากรรมหรือโดยตัวแทนไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดนั้นจะได้มาจากการกระทำผิดใดก็ตาม” ซึ่งจะทำให้ไม่มีผลกระทบต่อนุคคลธรรมดาและประชาชนทั่วไป

แต่มุ่งเจาะไปที่องค์กรอาชญากรรมและสมาชิก รวมทั้งการกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการฟอกเงิน การยึดและการริบทรัพย์สินที่เป็นผลได้จากการกระทำผิดรวมทั้งดอกผลได้ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเปลี่ยนมือไปที่ทอดหรือเปลี่ยนสภาพไปอย่างไรก็ตาม

๔. ให้กำหนดความผิดฐานทุจริตและการฉ้อราษฎร์บังหลวงให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการกำหนดโทษหนักเป็นพิเศษในการกระทำการทุจริตและการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม หรือเชื้อประโยชน์ต่อกิจกรรมขององค์กรอาชญากรรม ซึ่งอาจทำโดยการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการ หรือกำหนดไว้ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมที่จะจัดทำขึ้น

๕. กำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคล และมาตรการในการป้องกันปราบปรามการใช้นิติบุคคลกระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม โดยเฉพาะการจัดตั้งนิติบุคคลและใช้นิติบุคคลในการกระทำผิดต่างๆ โดยองค์กรอาชญากรรมสั่งการอยู่เบื้องหลัง รวมทั้งการใช้นิติบุคคลในการบังหน้าเพื่อทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและใช้นิติบุคคลในการฟอกเงิน ซึ่งโทษที่กำหนดควรกำหนดทั้งความผิดทางอาญา การปรับและการริบทรัพย์สินของนิติบุคคล

๖. พัฒนากฎหมายการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพื่อให้ทันสมัยและสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้โดยรวดเร็ว ในขณะเดียวกันให้มีมาตรการคุ้มครองที่จะรับประกันความยุติธรรมแก่ผู้ที่ถูกดำเนินการส่งผู้ร้ายข้าม

แดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาระบบการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบ
ย่อ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในวิธีการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้าม
แดน

โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องหาที่ถูกต้องหาที่ถูกต้องดำเนินคดียอมรับว่าตัวเองเป็น
บุคคลที่ถูกหมายจับจริงและประสงค์จะไปต่อสู่คดียังประเทศที่เกิดเหตุ
และยอมให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนโดยไม่ประสงค์จะต่อสู้คดีว่า ตนไม่
ใช่ตัวบุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือคดีไม่มีมูลความผิด

๗. พัฒนากฎหมายและกระบวนการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและ
กันทางอาญาให้มีความชัดเจน เพื่อให้ดำเนินการได้ไม่เฉพาะในเรื่อง
ทางอาญา แต่ให้ครอบคลุมกรณีทางแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาและ
การพัฒนาให้ลดขั้นตอนความยุ่งยากในกระบวนการ เพื่อให้การช่วย
เหลือกันเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปราม
องค์กรอาชญากรรม

๘. ต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดความ
ผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมในกรณีที่มีการกระทำใดๆ เพื่อให้
การดำเนินการในคดีอาญาไม่เป็นไปอย่างยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นการ
ข่มขู่ การติดสินบนผู้เสียหาย พยานหรือเจ้าหน้าที่ หรือการกระทำใดๆ
ที่เกี่ยวกับเอกสารพยานหลักฐานเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมบิดเบือนไป

ความผิดฐานนี้ต้องมีโทษสูงกว่าการกระทำความผิดในลักษณะ
เดียวกันที่ทำโดยไม่ได้มีเจตนาเพื่อขัดขวางกระบวนการยุติธรรม เช่น การ
ลักพาตัวบุคคลไปกักขังเป็นความผิดต่อเสรีภาพ หากทำไปเพื่อให้บุคคล
นั้นไม่สามารถไปเป็นพยานได้ต้องมีโทษสูงกว่าการทำไปเพราะความ
โกรธแค้นส่วนตัวและต้องมีความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม
อีกฐานหนึ่ง

๙. ต้องสร้างมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เสียหายอย่างมี
ประสิทธิภาพและเพียงพอที่จะทำให้ผู้เสียหายและพยานมีความมั่นใจ

ในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในคดีที่มีการสืบสวน สอบสวน และฟ้องร้องสมาชิกองค์กรอาชญากรรม แม้ปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน แต่การดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวต้องพัฒนากระบวนการคุ้มครองพยานให้ได้ผลและให้ความสำคัญอย่างสูงกับคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม

๑๐. พัฒนาการสืบสวนสอบสวนร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามองค์กรอาชญากรรม กับเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่เดียวกันของประเทศต่างๆ เพื่อให้การสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดขององค์กรอาชญากรรมได้ผลอย่างเต็มที่และไม่ถูกจำกัดด้วยพรมแดนอีกต่อไป ในขณะที่เดียวกันต้องไม่กระทบต่ออำนาจอธิปไตยของไทยและของประเทศที่ร่วมมือกันด้วย

๑๑. ต้องสร้างและพัฒนากระบวนการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ เช่น การดักฟังการสนทนาทั้งทางตรง ทางโทรศัพท์ หรือทางการสื่อสารอื่น เช่น ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการใช้สายลับเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรอาชญากรรม เพื่อหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับสมาชิก องค์กรอาชญากรรมทั้งหมด ในการดำเนินการดังกล่าวต้องมีกฎหมายให้สามารถทำได้อย่างครอบคลุม

สำหรับกิจกรรมผิดกฎหมายขององค์กรอาชญากรรมทุกประเภท โดยมีมาตรการควบคุมที่เข้มข้นเพื่อให้ใช้กับกลุ่มองค์กรอาชญากรรม สมาชิกองค์กรอาชญากรรมหรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมายขององค์กรอาชญากรรมและเพื่อไม่ให้มีการนำไปใช้ในทางที่ผิด รวมทั้งการคุ้มครองเอกชนที่ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการดักฟัง และเพื่อให้พยานหลักฐานจากการดักฟังสามารถนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในศาลได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ในส่วนการใช้สายลับเข้าไปหาข่าวและพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับองค์กรอาชญากรรมโดยการเข้าเป็นสมาชิกองค์กรอาชญากรรม

นั้น ต้องมีการสร้างระบบและกฎหมายเพื่อให้มีผู้มีอำนาจในการอนุมัติ การดำเนินการดังกล่าวได้โดยชอบ การเก็บเรื่องการใช้สายลับเป็น ความลับอย่างยิ่ง

รวมทั้งต้องมีกฎหมายยกเว้นโทษในกรณีที่สายลับจำต้องกระทำ ผิดกฎหมายตามที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรอาชญากรรมเพื่อให้ได้รับความไว้วางใจและสามารถเข้าถึงข้อมูล แต่การกระทำผิดนั้นต้อง ไม่เกินกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ ซึ่งจะต้องกำหนดรายละเอียดไว้ใน กฎหมาย

๑๒. จัดให้มีมาตรการส่งเสริมให้ผู้กระทำความผิดร่วมมือให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายรวมทั้งการเป็นพยานกล่าวหาผู้ กระทำผิดรายใหญ่ โดยเฉพาะมาตรการทางกฎหมายในการรับรองให้ มีการต่อรองคำรับสารภาพ โดยการลดข้อกล่าวหาให้กับผู้กระทำผิด รายย่อยหรือกันไว้เป็นพยาน เพื่อจูงใจให้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการ จับกุมผู้กระทำผิดรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้กระทำผิดที่แท้จริง เพื่อให้สามารถ ปราบปรามองค์กรอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓. จัดให้มีการเก็บวิเคราะห์การกระทำผิด ข้อมูลประวัติ อาชญากรรมและการให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดขององค์กรอาชญากรรมรวมทั้ง ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประวัติอาชญากรรมซึ่งกันและกัน

๑๔. ให้แก้กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของ องค์กรอาชญากรรมเพื่อใช้การปรับเป็นการลงโทษเพิ่มเติมจากการจำคุกและการประหารชีวิต โดยการกำหนดค่าปรับสำหรับความผิดที่ กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมหรือสมาชิกองค์กรอาชญากรรมให้สูง กว่ารายได้ที่องค์กรอาชญากรรมได้รับจากการกระทำผิด เพื่อเป็นการ ลงโทษทางเศรษฐกิจต่อองค์กรอาชญากรรมและสมาชิก โดยต้องปรับ เปลี่ยนประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

เช่น กฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมโดยไม่กักขังแทนค่าปรับแต่ให้ยึดทรัพย์สินมาขายทอดตลาด เนื่องจากการยึดทรัพย์สินมาขายใช้แทนค่าปรับนั้นไม่ต้องคำนึงหรือพิสูจน์ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดหรือไม่

๑๕. ต้องจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเป็นการถาวรเพื่อให้มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมโดยเฉพาะ โดยรวบรวมผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในศาสตร์ด้านต่างๆ ที่จำเป็นในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีกับองค์กรอาชญากรรมเข้าไว้ด้วยกันให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการกับองค์กรอาชญากรรมในลักษณะที่เป็นมืออาชีพ ที่รู้ว่าจะต้องทำอะไรและทำอย่างไร

การจัดตั้งหน่วยงานพิเศษดังกล่าวจะทำให้สามารถพัฒนาความชำนาญพิเศษในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมให้กับหน่วยงานดังกล่าว ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพ ความเชี่ยวชาญในการทำงานให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานพิเศษนี้ได้อย่างเป็นระบบและตรงกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งทำให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถเรียนรู้และสะสมประสบการณ์และความชำนาญจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ทำให้สามารถป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมอย่างได้ผล และทำให้สามารถลงทุนในการพัฒนาเครื่องมือที่ทันสมัยและการพัฒนาบุคลากรได้อย่างคุ้มค่าการลงทุน

จากข้อมูลและข้อเสนอแนะดังกล่าว จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้พัฒนากฎหมายและมาตรการบางประการเพื่อแก้ไขปัญห เช่น กฎหมายฟอกเงิน กฎหมายคุ้มครองพยาน การดักฟังโทรศัพท์และในบางมาตรการประเทศไทยมีกฎหมายเดิมอยู่บ้างแล้ว

เช่น การทุจริตธรรมาภิบาล การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความร่วมมือระหว่างประเทศในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา เป็นต้น

แต่กฎหมายส่วนใหญ่ยังมีขอบเขตการใช้ที่แคบและไม่ครอบคลุมกิจกรรมผิดกฎหมายขององค์กรอาชญากรรมส่วนใหญ่ และยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ยังมีมาตรการอีกหลายประการที่ไม่มีอยู่ในระบบกฎหมายไทย

เช่น กฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมโดยเฉพาะเจาะจง การส่งสายลับเข้าไปฝังตัวเป็นสมาชิกองค์กรอาชญากรรมเพื่อหาข่าวและพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับสมาชิกระดับสูงหรือสมาชิกทั้งหมดขององค์กรอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

การยกเว้นโทษให้กับสายลับในกรณีที่ต้องทำผิดกฎหมายบางอย่างในการหาข่าวและข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมให้แรงจูงใจให้ผู้กระทำความผิดรายย่อยให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดรายใหญ่ การกำหนดความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมเป็นต้น นอกจากนี้กฎหมายไทยที่ใช้ปราบปรามองค์กรอาชญากรรมที่มีอยู่เป็นการจัดทำขึ้นตามความจำเป็นเป็นครั้งคราวและอย่างตัดตอนแยกกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันและไม่ได้จัดทำอย่างเป็นระบบเพื่อให้มีความต่อเนื่อง เสริมกันและกันให้มีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่

รวมทั้งก่อนหน้านี้ไม่มีหน่วยงานที่จะรวบรวมเอาผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ จากหลายๆ หน่วยงานมารวมกันเป็นหน่วยงานเฉพาะเพื่อให้มีความชำนาญและประสิทธิภาพสูงสุดในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรม

ดังนั้น การจะปราบปรามองค์กรอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาของประเทศไทยอย่างมาก จึงต้องพัฒนาให้มีมาตรการในกฎหมายและมาตรการในทางปฏิบัติให้ครบถ้วนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษให้มีความเพียบพร้อมในการใช้กฎหมายและมาตรการดังกล่าว

ตลอดจนรับเป็นเจ้าภาพผู้รับผิดชอบในการแก้ปัญหานี้ด้วย ซึ่งในปัจจุบันเป็นโอกาสอันดีในการแก้กฎหมายอย่างเป็นระบบ เพราะประเทศไทยเข้าร่วมลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และมีพันธกรณีที่ต้องแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ก่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

จึงควรดำเนินการให้มีกฎหมายและแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่รวมทั้งกำหนดมาตรการทางบริหาร เพื่อใช้ในการปราบปรามไม่เฉพาะแต่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเท่านั้น แต่ควรใช้ปราบปรามองค์การอาชญากรรมในประเทศด้วย โดยไม่ใส่คำว่า “ข้ามชาติ” ในกฎหมายที่กล่าวถึง ซึ่งจะทำให้กฎหมายและมาตรการต่างๆ สามารถใช้ได้กับทั้งองค์การอาชญากรรมทั่วไปทั้งที่ดำเนินการอยู่ในประเทศและองค์การอาชญากรรมที่ดำเนินการข้ามชาติด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. “ถ้า...จะไม่มีทางสิ้นสุด? : ความรุนแรงต่อผู้หญิงกับเอชไอวี/เอดส์,” เช็กซ์ข้ามชาติ เช็กซ์อินเตอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๔๔.
- วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์และทศเทพ นิวาสะบุตร. เอกสารการสอนชุดวิชาอาชีววิทยาและทันตวิทยา หน่วยที่ ๑-๗. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๑.
- สีหนาท ประยูรรัตน์. คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทวินเนอร์ เอเซีย เทรด จำกัด, ๒๕๔๒.
- สุมาลี ปิตานนท์. ตลาดแรงงานไทยกับนโยบายรัฐบาลรัฐ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ฮิวแมน ไรท์ วอร์ฟ. รูปแบบใหม่ของการค้าทาส การค้าหญิงและ
เด็กสาวชาวพม่าในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิ
เพื่อนหญิง, ๒๕๓๖.

วารสาร หนังสือพิมพ์

เนชั่นสุดสัปดาห์. ฉบับวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ในประ-
เทศไทย.

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โกศล พลเสน. "ปัญหาสภาพบังคับทางกฎหมายของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ." วิทยานิพนธ์มหา
บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ และองอาจ เทียนหิรัญ. "มาตรการต่อต้านการ
ฉ้อราษฎร์บังหลวง." รายงานการวิจัยการพัฒนามาตรการป้องกัน
และปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒.
สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

นิจรินทร์ องค์พิสุทธิ "การต่อรองคำรับสารภาพ." วิทยานิพนธ์นิติ
ศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาล
งกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

นวนน้อย ศรีรัตน์. "การฟอกเงินและผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การ
เมือง." เอกสารประกอบการประชุมรายงานผลการวิจัยเรื่อง
เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย
วันที่ ๒-๓ ธันวาคม ๒๕๓๙.

นวนน้อย ศรีรัตน์ และปิยวรรณ สุศรี. "สถานการณ์ความรุนแรงของ
ปัญหาองค์การอาชญากรรมในประเทศไทย." รายงานการวิจัย
การพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรม

ข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการ
สูงสุด, ๒๕๔๖.

บุญญวิจักขณ์ เหล่ากothi, สุธธิมา เกิดสุข และมาโนช เจริญสุข.
“ความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย ตามข้อ ๒๗” รายงาน
งานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา
สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

ประธาน จุฬาริเจนมนตรี และประวิทย์ มังกรวัฒนะ. “ความช่วยเหลือ
ทางกฎหมายซึ่งกันและกัน.” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎ-
หมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด,
๒๕๔๖.

ประธาน วัฒนวาณิชย์ และวีระศักดิ์ แสงสารพันธ์. “การให้ถ้อยคำใน
อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
ที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารแนบท้าย.” รายงาน
การวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา
สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. “ภาพรวมเศรษฐกิจนอกกฎหมายของไทยและข้อ
เสนอด้านนโยบาย.” เอกสารประกอบการประชุมรายงานผล
การวิจัยเรื่องเศรษฐกิจนอกกฎหมายและนโยบายสาธารณะ
ในประเทศไทย วันที่ ๒-๓ ธันวาคม ๒๕๓๙.

พรพิมล ไชจิรัตน์. “การริบทรัพย์สินด้วยกระบวนการทางแพ่งตามหลัก
กฎหมายคอมมอนลอว์ เปรียบเทียบกับกฎหมายไทย.” วิทยา
นิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขานิติศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

วีระพงษ์ บุญไพบูลย์, สุทธิพร แพนวิจิตร และจิรภูมิ ลิปิพันธ์. “การกำหนดความผิดฐานฟอกเงินที่ผู้กระทำเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและมาตรการรวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการฟอกเงินและมาตรการยึด อาศัย และวิบทัพย์สิน.” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

ดร.พิเชษฐ์ คุ้มประพันธ์ และพงษ์ศรี ชันธิกุล. “มาตรการในการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

สถาบันกฎหมายอาญา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ : วิกฤตปัญหาที่ต้องแก้ไข.” เอกสารประกอบการสัมมนา ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๔.

สุชาติ ตระกูลเกษมสุข. “การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลจากการดักฟังทางโทรศัพท์.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยบัณฑิต, ๒๕๔๑.

สุทธิพร ทวีชัยการ และอารยะ วีระภัทรนันท์. “มาตรการการคุ้มครองพยาน รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย.” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

สุทธิพร ทวีชัยการ และอารยะ วีระภัทรนันท์. “การกำหนดความผิดฐานฉ้อโกงความยุติธรรม.” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

อรรถนพ ลิขิตจิตตะ, ณรงค์ รัตนกุล และคมกริช นารไชย. “มาตรการส่งเสริมให้บุคคลให้ความช่วยเหลือหรือให้ข้อมูลแก่หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย.” รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ระยะที่ ๒, สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, ๒๕๔๖.

กฎหมาย

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๕๑, ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐, หน้า ๔๐.

“พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๓”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๑๗, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓, หน้า ๕.

“พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๒”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๑๖, ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒, หน้า ๑๗.

“พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๑๔, ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐, หน้า ๔๒.

“พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๑๙, ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕, หน้า ๘.

“พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๖, ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒, หน้า ๔๕.

“พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๒๑, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๗, หน้า ๑.

เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๓๙/๒๕๔๖ เรื่องการปราบปรามผู้มีอิทธิพล ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖.

ชัยเกษม นิติศิริ. “กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเปรียบเทียบ”. เอกสารประกอบการสอนชั้นปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๔๐.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กอบกุล จันทวโร. “มาตรการทางภาษีกับการปราบปรามผู้มีอิทธิพล”. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ago.go.th> . //2004.

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. “สถิติการจับกุมผู้ต้องหา คดียาเสพติด”. เข้าถึงได้จาก : <http://www.oncb.go.th/c2-article.htm> 2003.

ภาษาต่างประเทศ

Books

Castberg, A.D., “Corruption in Japan and the US,” UNAFEI Resource Material Series No. 56, Tokyo, Japan, 2000.

Chan, T., “Corruption Prevention-The Hong Kong Experience,” UNAFEI Resource Material Series No. 56, Tokyo, Japan, 2000.

DeFeo, M. A., “Prevention and Repression of Corruption Within A Law Enforcement Agency,” UNAFEI Resource Material Series No. 56, Tokyo, Japan, 2000.

Finckenauer, J.O., and Voronin, Y.A., **The Threat of Russian Organized Crime**, Office of Justice Programs, National Institute of Justice, U.S. Department of Justice, U.S.A. 2001.

Maas, P. **The Valachi Paper**, Battam Book, New York, NY, U.S.A., 1969.

Sifakis, Carl, **The Mafia Encyclopedia**, Facts On File Inc., New York, N.Y., U.S.A., 1987.

Thesis

Mar Landette, M. M. **Combating Corruption : What the Equadorian Anti-Corruption Agency Can Learn from International Good Practice**, Thesis (Master Degree), School of Public Policy, University of Birmingham, U.K, 2002.

Law

The Anti-Money Laundering Act 2001 of Australia.

The Trafficking and Victim Protection Act 2000 of United States.

The United State Federal Criminal Code and Rules (USCA.)

The United States Federal Rule of Criminal Procedure.

Electronic Data Base

[http://www.asiamedia.ucla.edu/Dealine/Corruption In Asia/articles/Quah.html](http://www.asiamedia.ucla.edu/Dealine/Corruption%20In%20Asia/articles/Quah.html) 2003.

[http://www.austlii.edu.au/au/legis/cth/consol_act/wpa 1994248.](http://www.austlii.edu.au/au/legis/cth/consol_act/wpa1994248)

http://www.austrac.gov.au/tex/publications/overview_money_laundering 2003.

Arie, Freberg. **"Confiscating the Proceeds of White-Collar Crime,"** Australian Institute of Criminality. (Online). Available : [http://www.library.wjin.net/2004.](http://www.library.wjin.net/2004)

<http://www.mfa.go.th/web/202.php>.2004.

Finckenaue, J.O., "Chinese Transnation Organizeed Crime : The Fuk Ching." (Online).

Available : <http://www.ojp.usdoj.gov/nij/international/chinese.html> 2004.

United Nation Convention Against Transnational Organized Crime = Palermo Convention 2000 (Online). Available : http://www.unodc.org/nuodc/crime_cicp_singnatures.html 2004.

<http://www.usdoj.gov/criminal/oceft.html>.

<http://www.usdoj.gov/usao/tbw/criminal/ocdetf.html>.

<http://www.whitehousedrugpolicy.gov/nid/index.html>./2004

ภาคผนวก

อนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๑

คำประกาศความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้คือเพื่อส่งเสริมความร่วมมือที่จะป้องกันและต่อต้านอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๒

การใช้คำเฉพาะ

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(ก) “กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร” หมายถึงกลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างของบุคคลสามคนหรือมากกว่าที่ดำรงอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการประสานการดำเนินงานระหว่างกันโดยมีเป้าหมายในการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงหนึ่งอย่างหรือมากกว่า หรือในการ

กระทำคามผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(ข) “อาชญากรรมร้ายแรง” หมายถึงกระทำการที่เป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยการทำให้สูญเสียชีวิตหรือภาพชั้นสูงสุดเป็นเวลาอย่างน้อย ๔ ปี หรือโดยโทษที่รุนแรงกว่าได้

(ค) “กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง” หมายถึงกลุ่มที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นด้วยความบังเอิญเพื่อกระทำคามผิดโดยทันใด และไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างเป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของการเป็นสมาชิก หรือมีโครงสร้างที่พัฒนาแล้ว

(ง) “ทรัพย์สิน” หมายถึงสินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่ามีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างเคลื่อนย้ายได้หรือเคลื่อนย้ายไม่ได้ จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และหมายถึงเอกสารหรือตราสารทางกฎหมายที่เป็นหลักฐานกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในสินทรัพย์ดังกล่าว

(จ) “ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม” หมายถึงทรัพย์สินใดที่เกิดจากหรือได้รับมาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำคามผิด

(ฉ) “การอายัดหรือการยึด” หมายถึง การห้ามเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนสภาพ โอนการครอบครอง หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เป็นการชั่วคราวหรือหมายถึงการเข้าเก็บรักษาหรือควบคุมทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งที่ออกโดยศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น

(ช) “การริบ” ซึ่งรวมการเสียชีวิตด้วยในบางกรณีที่ใช้ได้ หมายถึงการทำให้สูญเสียชีวิตทรัพย์สินอย่างถาวรโดยคำสั่งของศาลหรือโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น

(ซ) “ความผิดมูลฐาน” หมายถึงความผิดใดๆ ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดรายได้ที่อาจกลายเป็นสาระของความผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖

ของอนุสัญญา

(ฉ) “การจัดส่งภายใต้การควบคุม” หมายถึงวิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

(ญ) “องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” หมายถึงองค์การที่ก่อตั้งโดยรัฐอธิปไตยของภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบโอนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ไว้ และองค์การนี้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามกระบวนการภายในของประเทศสมาชิกให้ลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ การอ้างอิงถึง “รัฐภาคี” ภายใต้อนุสัญญานี้จะหมายถึงองค์การดังกล่าวภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ขององค์การนั้นด้วย

ข้อ ๓

ขอบเขตของการใช้บังคับ

๑. เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับในการป้องกัน การสืบสวน สอบสวน และการฟ้องร้องดำเนินคดีใน

(ก) ความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๒๓ ของอนุสัญญานี้ และ

(ข) อาชญากรรมร้ายแรงตามที่ระบุในข้อ ๒ ของอนุสัญญานี้ เมื่อความผิดดังกล่าวมีลักษณะข้ามชาติและเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ของข้อนี้ ความผิดมีลักษณะข้ามชาติ หาก

(ก) ความผิดกระทำในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(ข) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่มีส่วนที่สำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุมเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ หรือ

(ง) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่งแต่มีผลกระทบอย่างสำคัญในอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๔

การคุ้มครองอธิปไตย

๑. รัฐภาคีจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการเรื่องความเสมอภาคทางด้านอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของรัฐ และในลักษณะที่ไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น

๒. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่ให้สิทธิแก่รัฐภาคีที่จะดำเนินการในดินแดนของอีกรัฐหนึ่งในการใช้เขตอำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นนั้นตามกฎหมายภายในของรัฐดังกล่าว

ข้อ ๕

การกำหนดให้การมีส่วนร่วมในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ตามที่เห็นจำเป็นมาใช้เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้

เป็นความผิดอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างดังจะกล่าวต่อไปนี้เป็นความผิดอาญาแตกต่างจากความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับการพยายามกระทำหรือการกระทำการจนสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญา

(๑) การตกลงกับบุคคลหนึ่งหรือมากกว่าเพื่อกระทำอาชญากรรมร้ายแรง เพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอย่างอื่น และหากกฎหมายภายในกำหนดไว้ การตกลงดังกล่าวต้องประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำตามที่ได้ตกลงกันโดยหนึ่งในบุคคลที่มีส่วนร่วมให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไป หรือประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(๒) โดยรู้ถึงเป้าหมายและกิจกรรมทั่วไปที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรหรือโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะกระทำอาชญากรรมดังกล่าว การดำเนินการของบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำการใน

ก. กิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข. กิจกรรมอื่นๆ ของกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร โดยรู้ว่าการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลนั้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการกระทำความผิดอาญาที่กล่าวถึงข้างต้น

(๒) การจัดการ การสั่งการ การช่วยเหลือ การยุยง การอำนวยความสะดวกหรือการให้คำปรึกษาในการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. ความรู้ เจตนา เป้าหมาย ความมุ่งประสงค์หรือการตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อ

เท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

๓. รัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้ต้องมีการมีส่วนเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร เพื่อความมุ่งประสงค์ของความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ (ก) (๑) ของข้อนี้จะต้องทำให้แน่ใจว่ากฎหมายภายในของตนครอบคลุมอาชญากรรมร้ายแรงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรภาค รัฐภาคีดังกล่าวรวมถึงรัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้มีการกระทำการให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไปเพื่อความมุ่งประสงค์ความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ (ก) (๑) ของข้อนี้ได้จะต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติในเวลาที่มีการลงนามหรือมอบสัตยาบันสาร หรือสารยอมรับหรือสารให้ความเห็นชอบ หรือ ภาควิชาอนุวัตรสารของอนุสัญญา

ข้อ ๖

การกำหนดให้การฟอกทรัพย์สิน

ที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนซึ่งมาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดทางอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) (๑) การแปรสภาพหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิดซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สิน หรือเพื่อช่วยบุคคลใดๆ ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อ หลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน

(๒) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง แหล่งที่

มา สถานที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้ายหรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม

(ข) ภายใต้แนวความคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคีนั้น

(๑) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่รับทรัพย์สินนั้นรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม

(๒) การมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำ พยายามกระทำและช่วยเหลือ ยุยงสนับสนุน ให้ความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดใดๆ ที่กำหนดไว้ตามข้อนี้

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการนำไปปฏิบัติหรือใช้บังคับวรรค ๑ ของข้อนี้

(ก) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพยายามใช้บังคับวรรค ๑ ของข้อนี้กับกลุ่มความผิดมูลฐานโดยกว้างที่สุด

(ข) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรวมความผิดร้ายแรงทั้งหมดตามที่ระบุในข้อ ๒ ของอนุสัญญานี้และความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๒๓ ของอนุสัญญาให้เป็นความผิดมูลฐานด้วย ในกรณีที่กฎหมายของรัฐภาคีกำหนดรายชื่อฐานความผิดของความผิดมูลฐานที่เจาะจง รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องรวมกลุ่มความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะ องค์กรไว้ในรายชื่อฐานความผิดดังกล่าว

(ค) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ข) ความผิดมูลฐานจะต้องรวมถึงความผิดที่กระทำทั้งในและนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้น อย่างไรก็ตาม ความผิดที่กระทำนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีจะเป็น

ความผิดมูลฐานต่อเมื่อการกระทำที่เกี่ยวข้องเป็นความผิดอาญาภายใต้กฎหมายภายในของรัฐที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น และจะเป็นความผิดอาญาภายใต้กฎหมายภายในของรัฐภาคีที่น่าข้อบทนี้ไปปฏิบัติหรือใช้บังคับหากการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในรัฐภาคีนั้น

(ง) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องจัดส่งสำเนาตัวบทกฎหมายของตนซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใดๆ ของกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

(จ) ถ้าถูกกำหนดโดยหลักกฎหมายภายในขั้นพื้นฐานของรัฐภาคี กฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นอาจกำหนดว่าความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ไม่ใช้บังคับแก่บุคคลผู้กระทำความผิดมูลฐาน

(ฉ) ความรู้ เจตนา หรือความมุ่งประสงค์ ที่กำหนดไว้เป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ระบุในวรรค ๑ ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

ข้อ ๗

มาตรการต่อต้านการฟอกเงิน

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐ

(ก) จะต้องจัดตั้งระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศอย่างครบถ้วนสำหรับธนาคารและสถาบันการเงินที่มีใช้ธนาคารและในกรณีที่เหมาะสมสำหรับองค์กรอื่นโดยเฉพาะองค์กรที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินได้ง่าย เท่าที่จะสามารถกระทำได้เพื่อป้องปรามและตรวจพบการฟอกเงินทุกรูปแบบ ซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องเน้นข้อกำหนดเรื่องการแสดงตัวของลูกค้า การเก็บรักษาบันทึกและการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติข้อ ๑๘ และข้อ ๒๗ ของอนุสัญญาฯ นี้ จะต้องทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่บริหารควบคุม บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่อื่นที่มีหน้าที่ต่อต้านการฟอกเงิน (และในกรณีที่เหมาะสมให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการตามกฎหมายภายใน) มีความสามารถที่จะร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในระดับประเทศและระหว่างประเทศภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายใน และเพื่อจุดหมายดังกล่าวจะต้องพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางระดับประเทศ สำหรับการรวบรวมวิเคราะห์ และแจกจ่ายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่อาจเป็นการฟอกเงิน

๒. รัฐภาคีจะต้องพิจารณานำมาปฏิบัติซึ่งมาตรการที่เป็นไปได้ เพื่อตรวจพบและเฝ้าดูการเคลื่อนย้ายข้ามเขตแดนของตนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสม ภายใต้การป้องกันและเพื่อประกันการใช้ข้อมูลอย่างเหมาะสม และโดยไม่ขัดขวางในทางใดต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ชอบด้วยกฎหมาย มาตรการเหล่านั้นอาจรวมถึงข้อกำหนดที่ให้บุคคลและธุรกิจรายงานการโอนข้ามเขตแดนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสมในปริมาณมากข้ามเขตแดน

๓. ในการจัดตั้งระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศภายใต้ข้อกำหนดของข้อนี้ และโดยไม่กระทบต่อข้ออื่นใดของอนุสัญญานี้ ขอให้รัฐภาคีนำการกระทำริเริ่มที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงินขององค์การระดับภูมิภาค ระดับระหว่างภูมิภาคและองค์การพหุภาคีมาใช้เป็นแนวทาง

๔. รัฐภาคีจะต้องพยายามพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาคและระดับทวิภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย และฝ่ายควบคุมดูแลเรื่องการเงินเพื่อที่จะต่อต้านการฟอกเงิน

ข้อ ๘

การกำหนดให้การฉ้อราษฎร์บังหลวงเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นมาใช้ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำความผิดต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) การสัญญา การเสนอให้หรือการให้ผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับตัวเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

(ข) การเรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้รับของตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น ให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำการหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณารับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเช่นว่า ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการตามวรรค ๑ ของข้อนี้ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือข้าราชการพลเรือนระหว่างประเทศเป็นความผิดอาญา ในทำนองเดียวกันรัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณากำหนดให้ความผิดฐานฉ้อราษฎร์บังหลวงในรูปแบบอื่นเป็นความผิดอาญาด้วย

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่าตามความจำเป็นด้วย เพื่อกำหนดให้การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในข้อนี้เป็นความผิดอาญาในฐานะเป็นตัวการร่วม

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ของข้อนี้และข้อ ๙ ของอนุสัญญานี้ให้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลผู้ให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในและตามที่ใช้อยู่ในกฎหมายอาญาของรัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๙

มาตรการต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง

๑. นอกจากมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมาย ทางบริหาร หรือทางอื่นที่มีประสิทธิภาพ เท่าที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกฎหมาย เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ และเพื่อป้องกัน ตรวจจับและลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจได้ถึงการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานของตนในการป้องกันการตรวจจับและการลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการจัดให้หน่วยงานเช่นว่ามีความเป็นอิสระอย่างเพียงพอเพื่อสกัดกั้นการแทรกแซงจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมในการดำเนินการของหน่วยงานเหล่านั้น

ข้อ ๑๐

ความรับผิดชอบของนิติบุคคล

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่าตามความจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับหลักการทางกฎหมายของตน เพื่อกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคล สำหรับการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและสำหรับความผิดที่บัญญัติไว้โดย สอดคล้องกับข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญาฯ

๒. ภายใต้บังคับของหลักกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดชอบของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดชอบทางอาญา ทางแพ่งหรือทางปกครอง

๓. ความรับผิดชอบเช่นว่าจะต้องไม่กระทบกระเทือนความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลธรรมดาซึ่งกระทำความผิดดังกล่าว

๔. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้แน่ใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งว่านิติ

บุคคลซึ่งรับผิดชอบข้อนี้ อยู่ภายใต้บทลงโทษทางอาญาหรือมิใช่ทางอาญา รวมทั้งบทลงโทษทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วนและที่ปรามการกระทำผิดได้

ข้อ ๑๑

การฟ้องร้องดำเนินคดี การพิจารณาคดีและการลงโทษ

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้การกระทำผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญานี้เป็นความผิดที่ต้องลงโทษที่คำนึงถึงความหนักเบาของความผิดนั้น

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพยายามเพื่อให้แน่ใจว่า อำนาจในการใช้ดุลพินิจทางกฎหมายภายใต้กฎหมายภายในของตนเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคลสำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมายในความผิดเหล่านั้นและโดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะป้องปรามการกระทำผิดเช่นว่า

๓. ในกรณีเป็นความผิดตามที่กำหนดตามข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตนและโดยคำนึงถึงสิทธิในการต่อสู้คดี เพื่อพยายามที่จะให้แน่ใจว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างเกี่ยวเนื่องกับคำตัดสินให้ปล่อยตัวระหว่างการพิจารณาหรืออุทธรณ์ได้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะให้แน่ใจได้ว่าการปรากฏตัวของจำเลยในกระบวนการพิจารณาความอาญาในภายหลัง

๔. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้แน่ใจได้ว่าศาลหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบคำนึงถึงลักษณะที่รุนแรงของความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ เมื่อพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นตามมาของการปล่อยตัวหรือการให้ทัณฑ์บนแต่เนิ่นๆ ต่อบุคคลที่ตัดสินว่าผิดในความ

ผิดดังกล่าว

๕. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องกำหนดให้มีระยะเวลาของอายุความยาวนานไว้ ภายใต้กฎหมายภายในของตนตามความเหมาะสม เพื่อเริ่มกระบวนการพิจารณาคดีสำหรับความผิดใดๆ ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้และกำหนดให้มีระยะเวลาของอายุความที่ยาวนานยิ่งขึ้นหากผู้ต้องหาหลบหนีการบริหารงานยุติธรรม

๖. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญาฉบับนี้กระทบต่อหลักการที่ว่าลักษณะของความผิดที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญาฉบับนี้ และลักษณะของข้อต่อสู้ทางกฎหมายที่นำมาใช้หรือหลักการอื่นทางกฎหมายที่ควบคุมความถูกต้องตามกฎหมายของพฤติกรรมจะต้องคงไว้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี และว่าจะต้องฟ้องร้องดำเนินคดีและลงโทษในความผิดเช่นว่าตามกฎหมายนั้น

ข้อ ๑๒

การริบและการยึดทรัพย์

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ภายใต้ระบบกฎหมายภายในของตนเพื่อให้สามารถริบ

(ก) รายได้จากอาชญากรรมที่ได้รับมาจากความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเทียบได้กับรายได้เช่นว่า

(ข) ทรัพย์สิน อุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่ใช่หรือเพื่อจะใช้ในการผิดทั้งหลายที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้

๒. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถพิสูจน์รูปพรรณสัณฐาน ติดตามร่องรอย อาศัยคนหรือยึดรายการใดๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการริบในท้ายที่สุด

๓. หากรายได้จากอาชญากรรมถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นทรัพย์สินอื่น ทรัพย์สินเช่นว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบตามมาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้แทนรายได้นั้น

๔. หากรายได้จากอาชญากรรมถูกนำไปปะปนกับทรัพย์สินที่ได้รับมาจากแหล่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทรัพย์สินเช่นว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องถูกริบไม่เกินมูลค่าที่ประเมินจากรายได้นำไปปะปนโดยไม่กระทบกระเทือนต่ออำนาจใดที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

๕. เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับมารายได้จากอาชญากรรมจากทรัพย์สินซึ่งเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพมารายได้จากอาชญากรรม หรือจากทรัพย์สินซึ่งรายได้จากอาชญากรรมถูกนำไปปะปนต้องอยู่ในความรับผิดชอบในลักษณะและขอบเขตเดียวกันกับที่ใช้กับรายได้จากอาชญากรรมตามมาตรการ ทั้งหมดที่อ้างถึงในข้อนี้

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้และข้อ ๑๓ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องมอบอำนาจให้ศาลหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบ สั่งให้มีการจับกุม บังคับทางธนาคาร สถาบันทางการเงิน หรือการค้า หรือสั่งให้ยึดบันทึกเหล่านั้น รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรคนี้โดยอ้างเหตุผลเรื่องความลับทางธนาคาร

๗. รัฐภาคีทั้งหลายอาจพิจารณาความเป็นไปได้ของการกำหนดให้ผู้กระทำผิดแสดงแหล่งกำเนิดโดยชอบด้วยกฎหมายของรายได้จากอาชญากรรมที่ถูกกล่าวหา หรือทรัพย์สินอื่นซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องถูกริบ ภายในขอบเขตที่ว่าการกำหนดเช่นนั้นสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภายในของตน และสอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินการต่างๆ ทางศาลหรือทางอื่น

๘. จะต้องไม่ตีความบทบัญญัติข้อนี้ให้กระทบกระเทือนสิทธิ

ต่างๆ ของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

๙. ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้จะกระทบกระเทือนต่อหลักการที่ว่ามาตรการทั้งหลายซึ่งข้อนี้อ้างถึงจะได้รับการนิยามและดำเนินการโดยสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ข้อ ๑๓

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อมุ่งประสงค์ในการริบทรัพย์

๑. ภายในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ภายใต้ระบบกฎหมายภายในของตน รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจากอีกรัฐภาคีหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ เพื่อการริบทรัพย์สินจากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้ซึ่งอยู่ภายในดินแดนของตนจะต้อง

(ก) ยื่นคำร้องขอแก่นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยมีความประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำสั่งริบทรัพย์ และหากมีคำสั่งเช่นว่าให้ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามนั้น หรือ

(ข) ยื่นคำสั่งเพื่อการริบทรัพย์ที่ออกโดยศาลในดินแดนของรัฐผู้ร้องขอตามข้อ ๑๒ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการให้เกิดผลตามขอบเขตที่ได้รับการร้องขอ เท่าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินจากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ วรรค ๑ ซึ่งอยู่ในดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอ

๒. หลังจากอีกรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งที่มีขอบเขตอำนาจเหนือความผิดครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ได้มีคำร้องขอให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอดำเนินมาตรการ เพื่อระบุ สืบหาแหล่งที่มา และอายัดหรือยึดทรัพย์สิน

จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ อนุวรรค ๑ ของอนุสัญญาฯ นี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการริบทรัพย์สิน ในภายหลัง โดยคำสั่งของรัฐผู้ร้องขอหรือตามคำร้องขอภายใต้วรรค ๑ ของข้อนี้โดยรัฐผู้ได้รับการร้องขอ

๓.ให้นำบทบัญญัติข้อ ๑๘ ของอนุสัญญาฯ นี้จะนำมาใช้โดยอนุโลมนอกเหนือจากข้อสนเทศที่ระบุไว้ในข้อ ๑๘ วรรค ๑๕ แล้ว คำร้องขอตามข้อนี้จะต้องประกอบด้วย

(ก) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๑ (ก) ของข้อนี้ คำอธิบายลักษณะของทรัพย์สินที่จะถูกริบและเอกสารแสดงข้อเท็จจริงที่รัฐผู้ร้องขอเชื่อถือ ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้รัฐที่ได้รับการร้องขอสามารถขอให้มีคำสั่งภายใต้กฎหมายภายในของตนได้

(ข) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๑ (ข) ของข้อนี้ สำเนาของคำสั่งริบทรัพย์สินที่รับฟังได้ตามกฎหมายซึ่งเป็นหลักฐานของคำร้องขอที่ออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงและข้อสนเทศเกี่ยวกับขอบเขตของการที่จะให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(ค) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๒ ของข้อนี้ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามที่รัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับและคำอธิบายการดำเนินการที่ร้องขอ

๔. คำวินิจฉัยหรือการดำเนินการตามวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะกระทำโดยรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ โดยสอดคล้องและภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายภายในและวิธีพิจารณาความของตน หรือสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งตนอาจมีพันธกรณีเกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ร้องขอ

๕. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องจัดสำเนาส่งต่อบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลบังคับรวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใดๆ ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกิดขึ้นในภายหลัง

หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

๖. หากรัฐภาคีเลือกที่จะดำเนินมาตรการที่อ้างถึงในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ เมื่อมีสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องบังคับอยู่ให้รัฐภาคีนั้น พิจารณาใช้อनुสัญญานี้เสมือนเป็นพื้นฐานที่จำเป็นและเพียงพอ

๗. ความร่วมมือภายใต้ข้อนี้อาจได้รับการปฏิเสธโดยรัฐภาคี หากความผิดซึ่งคำร้องขอเกี่ยวข้องกับไม่ใช่ความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

๘. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ตีความในทางที่กระทบกระเทือน สิทธิของบุคคลที่สามซึ่งยุติ

๙. รัฐภาคีจะพิจารณาจัดทำสนธิสัญญาทวิภาคีหรือพหุภาคี ความตกลง หรือข้อตกลงเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลของความร่วมมือ ระหว่างประเทศที่ดำเนินการตามข้อนี้

ข้อ ๑๔

การจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม

หรือทรัพย์สินที่ถูกริบ

๑. ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่รัฐ ภาคีได้รับไว้ตามข้อ ๑๒ หรือ ข้อ ๑๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้จะต้อง ถูกจำหน่ายโดยรัฐภาคีนั้นตามกฎหมายภายในและกระบวนวิธีการ บริหารของตน

๒. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ ๑๓ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีจะให้ความสำคัญแก่การพิจารณาคืน ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินแก่รัฐภาคี ผู้ ร้องขอเพื่อให้รัฐผู้ร้องขอสามารถชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย ของอาชญากรรม หรือคืนทรัพย์สินดังกล่าวแก่เจ้าของโดยชอบธรรม ตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายภายในและหากได้รับการร้องขอ

๓. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอโดยรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ ๑๒ และ ๑๓ ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่การจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในเรื่อง

(ก) การชำระมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือกองทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่าดังกล่าวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดเข้าบัญชีที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓๐ วรรค ๒ (ค) ของอนุสัญญาฯ และให้แก่องค์กรระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) การแบ่งปันทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือกองทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่ากับรัฐภาคีอื่น เป็นปกติกรณีหรือรายกรณี โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในหรือวิธีการทางบริหาร

ข้อ ๑๕

เขตอำนาจ

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ และ ข้อ ๒๓ ของอนุสัญญาฯ เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของรัฐภาคีนั้นหรือ

(ข) ความผิดนั้นได้กระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐภาคีนั้น หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

๒. ภายใต้ข้อ ๔ ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีอาจกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดใดๆ เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นกระทำต่อคนชาติของรัฐภาคีนั้น

(ข) ความผิดนั้นกระทำโดยคนชาติของรัฐภาคนั้นหรือโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในดินแดนของตน หรือ

(ค) เมื่อความผิดนั้นเป็น

(๑) หนึ่งในบรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕ วรรค ๑ ของอนุสัญญาฉบับนี้ และเป็นความผิดที่กระทำนอกดินแดนของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดร้ายแรงภายในดินแดนของตน

(๒) หนึ่งในบรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ วรรค ๑ (ข) (๒) ของอนุสัญญาฉบับนี้ และเป็นความผิดที่กระทำนอกดินแดนของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ วรรค ๑ (ก) (๑) หรือ (๒) หรือ (ข) (๑) ของอนุสัญญาฉบับนี้ในดินแดนของตน

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ ๑๖ วรรค ๑๐ ของอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีและรัฐจะยอมรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และรัฐภาคนั้นมิได้ส่งตัวผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนด้วยสาเหตุเพียงประการเดียวว่าผู้นั้นเป็นหนึ่งในบรรดาคนชาติของตน

๔. รัฐภาคีและรัฐอาจรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นด้วยที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และรัฐภาคนั้นมิได้ส่งตัว ผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน

๕. หากรัฐภาคีที่ใช้หรืออำนาจภายในเขตอำนาจของตนตามที่กำหนดในวรรคที่ ๑ หรือ ๒ ของข้อนี้ได้รับแจ้ง หรือทราบในทางอื่นว่า รัฐภาคีอื่นรัฐใดรัฐหนึ่งหรือมากกว่ากำลังทำการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลในการกระทำเดียว

กัน เจำหน้ำที่ผู้มโำนำจของรัฐภำคโหลำนั้จะหำรโอกันตำความ
เหมำะสมเพื่่อมุงให้เกดการประสำนการดำนงำนร่วมนกัน

๖. โดยไม่กระทบต่อแนวปฏิบัติของกฎหมายระหว่งประเทศ
ท่วไป อนุสญญำนั้ไม่กิดก้นการใช้อำนำจในเขตอำนำจพิจำรณำคดี
อำนำที่รัฐภำคโบัญญัติไว้ตำกฎหมายภำยในของตน

ข้อ ๑๖

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑. บทบัญญัติของข้อนี้จะตองใช้บังคับกับควำมผิดที่อนุสญญำนั้
ครอบคลุมาถึงหรือกรณีควำมผิดที่กำหนดในข้อ ๓ วรรคที่ ๑ (ก) หรือ
(ข) เกยวข้องกับกลุ่มอชญำกรที่จัดตั้งในลักษณะองคํกรและผู้ซึ่งถูก
ร้องขอให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ภำยในดินแดนของรัฐภำคที่ด้รับ
การร้องขอ ทั้งนี้ควำมผิดที่จะขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นจะต้อง
สมำรถลงโทษได้ตำกฎหมายภำยในของรัฐผู้ร้องขอและรัฐที่ด้รับ
การร้องขอ

๒. หำกการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนร่วมาถึงอชญำกรรรมร่ำย
แรงซึ่งแยกจำกกันได้หลำยควำมผิด ซึ่งบางควำมผิดข้อนี้ไม่ครอบคลุ
มาถึง รัฐภำคที่ด้รับการร้องขออำนำข้อนี้มำใช้บังคับกับควำมผิดใน
กรณีหลังด้วย

๓. แต่ละควำมผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับจะต้องถือว่าร่วอยู่ในควำม
ผิดที่สมำรถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตำสนธิสญญำส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่งรัฐภำค รัฐภำคจะดำนงำนการร่วเอำควำมผิดดัง
กล่ำวเป็นควำมผิดที่สมำรถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสญญำส่ง
ผู้ร้ายข้ามแดน ทุกฉบับที่จะจัดทำขึ้นระหว่งกัน

๔. ถ้ำรัฐภำคใดจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสญญำ
ด้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจำกอีกรัฐภำคหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิ

สัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคนั้นอาจพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใดๆ ซึ่งในข้อนี้ใช้บังคับอยู่

๕. รัฐภาคีซึ่งให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับการณ์อยู่ของสนธิสัญญา จะต้อง

(ก) ในเวลาที่มีการมอบสัตยาบันสาร สारยอรับ สารเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ แจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติว่าตนจะถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่น ของอนุสัญญานี้หรือไม่ และ

(ข) หากรัฐภาคีไม่ถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พยายามตามความเหมาะสมเพื่อทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้เพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อนี้

๖. รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกระทำได้ต่อเมื่อสนธิสัญญา จะต้องถือว่าความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน

๗. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่บัญญัติไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอหรือโดยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับ รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดที่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและสาเหตุต่างๆ ที่รัฐภาคีผู้ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๘. ภายใต้กฎหมายภายใน รัฐภาคีจะต้องพยายามดำเนินขั้นตอนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เร็วขึ้นและพยายามลดความยุ่งยากของข้อกำหนดในการจัดหาหลักฐานอันเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใดๆ ที่ข้อนี้นำมาใช้บังคับ

๙. ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายภายในและสนธิสัญญาส่ง

ผู้ร้ายข้ามแดนของตน หากเชื่อว่าสถานการณ์ต่างๆ จำเป็นและรีบด่วน และเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่น รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจคุมขังบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งถูกขอให้ส่งตัวในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนและปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคีนั้น หรืออาจดำเนินมาตรการอื่นที่เหมาะสม เพื่อที่จะประกันให้มีการปรากฏตัวของบุคคลนั้นในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑๐. รัฐภาคีซึ่งพบตัวผู้กระทำความผิดอยู่ในดินแดนของตน หากรัฐนั้นไม่ส่งตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับโดยเหตุเพียงประการเดียวว่าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของตน จะต้องถูกผูกพันที่จะเสนอคดีดังกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้วยความมุ่งประสงค์เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีโดยไม่ชักช้าเกินควร ตามการร้องขอของรัฐภาคีที่ขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะต้องวินิจฉัยและดำเนินการต่างๆ ในลักษณะเดียวกับคดีความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นใดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในด้านวิธีพิจารณาและพยานหลักฐานเพื่อประกันสิทธิภาพการฟ้องร้องดำเนินคดี ดังกล่าว

๑๑. ในกรณีที่กฎหมายภายในให้รัฐภาคีส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวคนชาติของตนได้ ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะว่าบุคคลนั้นจะถูกส่งตัวกลับมายังรัฐภาคี เพื่อรับโทษที่กำหนดโดยผลของการพิจารณาคดีหรือการดำเนินการต่างๆ ซึ่งได้มีการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวบุคคลนั้น และรัฐภาคีนั้นกับรัฐภาคีที่ร้องขอให้ส่งตัวบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเห็นชอบกับทางเลือกนี้และข้อตกลงอื่นที่ทั้งสองฝ่ายอาจเห็นว่าเหมาะสม การส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการส่งตัวโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวจะต้องถือว่าเพียงพอที่จะปลดพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑๐ ของข้อนี้

๑๒. ถ้าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งมุ่งประสงค์ในการดำเนินการตามคำพิพากษาได้ถูกปฏิเสธเพราะบุคคลที่ได้รับการร้องขอนั้นเป็นสมาชิกของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องพิจารณาบังคับให้เป็นไปตามโทษซึ่งได้กำหนดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ร้องขอ หรือพิจารณาบังคับโทษส่วนที่เหลือ ถ้ากฎหมายภายในของตนอนุญาตและโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวเมื่อมีการยื่นคำขอจากรัฐผู้ร้องขอ

๑๓. ผู้ใดซึ่งถูกดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับความผิดใดที่ข้อนี้ใช้บังคับ จะต้องได้รับการประกันการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ รวมทั้งสิทธิและการประกันทั้งปวงตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่บุคคลดังกล่าวอยู่ในดินแดน

๑๔. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่จะตีความว่าเป็นการกำหนดพันธกรณีที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า การร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษบุคคลเพราะเหตุแห่งเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ แหล่งกำเนิดเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือการปฏิบัติตามการร้องขอนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานะของบุคคลผู้นั้นด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังที่ได้กล่าวข้างต้น

๑๕. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงประการเดียวว่าความผิดนั้นถูกพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินด้วย

๑๖. ก่อนการปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องหารือกับรัฐภาคีที่ร้องขอตามความเหมาะสมเพื่อให้รัฐภาคีที่ร้องขอมีโอกาสมิเพียงพอที่จะเสนอความคิดเห็นของตนและจัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาของตน

๑๗. รัฐภาคีจะต้องพยายามจัดทำความตกลงหรือข้อตกลง

ทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการหรือเพิ่มพูนประสิทธิผลในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๗

การโอนตัวนักโทษ

รัฐภาคีอาจพิจารณาเข้าร่วมความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยการโอนตัวไปยังดินแดนของตน ซึ่งบุคคลที่ถูกพิพากษาหรือปราศจากเสรีภาพในรูปแบบอื่น สำหรับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงเพื่อที่บุคคลเหล่านั้นอาจรับโทษทั้งหมด ณ ดินแดนของตน

ข้อ ๑๘

ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๑. รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีมาตรการความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันที่ครอบคลุมกว้างที่สุดในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและการดำเนินการต่างๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดภายใต้อนุสัญญานี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และจะต้องให้ความช่วยเหลือต่างตอบแทนแก่กันในการทำงานเดียวกัน เมื่อรัฐภาคีที่ร้องขอมีเหตุอันควรสงสัยว่าความผิดตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ วรรค ๑ (ก) หรือ (ข) มีลักษณะข้ามชาติ รวมทั้งผู้เสียหายและพยาน ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม เครื่องมือเครื่องใช้อื่น หรือหลักฐานแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและความผิดนั้นเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องจัดให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในขอบเขตที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้กฎหมาย สนธิสัญญา ความตกลง และข้อตกลงที่เกี่ยวข้องของรัฐ

ภาคีที่ได้รับการร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี และการดำเนินการต่างๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาซึ่งนิติบุคคลอาจต้องรับผิดชอบข้อ ๑๐ ของอนุสัญญานี้ในรัฐภาคีที่ร้องขอ

๓. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันซึ่งจะมีตามข้อนี้ อาจได้รับการร้องขอเพื่อความมุ่งประสงค์ใดๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการสอบปากคำบุคคล
(ข) การส่งเอกสารของศาล
(ค) การค้นและยึด และการอายัด
(ง) การตรวจวัตถุและสถานที่
(จ) การให้ข้อมูล สิ่งที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้และความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

(ฉ) การให้เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหลักฐานของรัฐบาลหลักฐานทางธนาคาร หลักฐานทางการเงิน หลักฐานของบรรษัทหรือธุรกิจ ทั้งที่เป็นต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว

(ช) การระบุหรือสืบให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินได้จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นพยานหลักฐาน

(ซ) การอำนวยความสะดวกในการปรากฏตัวโดยสมัครใจของบุคคลในรัฐภาคีที่ร้องขอ

(ด) ความช่วยเหลืออื่นใดที่ไม่ขัดกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

๔. โดยไม่กระทบต่อกฎหมายภายใน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีหนึ่ง อาจส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางอาญาให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในอีกรัฐภาคีหนึ่งโดยไม่ต้องมีคำร้องขอก่อน เมื่อรัฐภาคีผู้ส่งเชื่อว่าข้อมูลเหล่านั้นสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหรือ

การสรุปการสอบสวนและการดำเนินการต่างๆ ทางอาญาได้สำเร็จ หรือสามารถส่งผลให้มีคำร้องขอที่จัดทำโดยรัฐภาคีผู้รับข้อมูลตามอนุสัญญา

๕. การส่งข้อมูลตามวรรค ๔ ของข้อนี้ จะไม่กระทบต่อการสอบสวนและการดำเนินการต่างๆ ทางอาญาในรัฐของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจผู้จัดให้ซึ่งข้อมูล เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งรับข้อมูลจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ แม้ว่าเป็นการชั่วคราว หรือตามข้อจำกัดในการใช้ข้อมูลนั้น อย่างไรก็ตามกรณีนี้จะต้องไม่ห้ามรัฐภาคีผู้รับข้อมูลในการเปิดเผยในการดำเนินคดีซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อจำเลยในกรณีดังกล่าวรัฐภาคีผู้รับข้อมูลจะต้องแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งก่อนการเปิดเผย และหากได้รับการร้องขอจะต้องหารือกับรัฐภาคีผู้ส่งในกรณีไม่ปกติซึ่งการแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ รัฐภาคีผู้รับจะต้องแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งถึงการเปิดเผยนั้นโดยไม่ชักช้า

๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่กระทบต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใด ทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีที่กำหนดให้มีหรือจะกำหนดให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในคดีอาญา ไม่ว่าทั้งหมดหรือในบางส่วน

๗. วรรค ๙ ถึง ๒๙ ของข้อนี้จะต้องนำมาใช้บังคับกับการร้องขอซึ่งได้กระทำตามข้อนี้หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน แต่รัฐภาคีเหล่านี้ผูกพันกันโดยสัญญาดังกล่าวให้นำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวของสนธิสัญญานั้นมาใช้บังคับ เว้นแต่รัฐภาคีตกลงกันที่จะนำวรรค ๙ ถึง ๒๙ ของข้อนี้มาใช้บังคับแทน ทั้งนี้ จะส่งเสริมอย่างแข็งขันให้รัฐภาคนำวรรคต่างๆ เหล่านี้มาใช้บังคับหากจะช่วยให้ความร่วมมือ

๘. รัฐภาคีจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้โดยอ้างว่าเป็นการรักษาความลับทางธนาคาร

๙. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ด้วยเหตุที่การกระทำความผิดดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามกฎหมายของทั้งสองประเทศ อย่างไรก็ตามในกรณีที่เห็นสมควรรัฐภาคีผู้ได้รับการร้องขออาจให้ความช่วยเหลือภายในขอบเขตซึ่งตัดสินตามดุลพินิจของรัฐภาคีนั้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าการกระทำความผิดเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ได้รับการร้องขอหรือไม่

๑๐. บุคคลผู้ถูกควบคุมตัวอยู่หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาในดินแดนของรัฐภาคีหนึ่งรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งได้ร้องขอให้ปรากฏตัวในรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการระบุตัวบุคคลการเบิกความหรือให้ความช่วยเหลือในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานสำหรับการสืบสวนสอบสวนการฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง อาจถูกโอนตัวไปได้ หากเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจ

(ข) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีทั้งสองฝ่ายตกลงกันภายใต้เงื่อนไขตามที่รัฐภาคีเหล่านั้นอาจเห็นสมควร

๑๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑๐ ของข้อนี้

(ก) รัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นถูกโอนตัวไปจะต้องมีอำนาจและพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวมาเว้นแต่ได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบอำนาจเป็นอย่างอื่นจากรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมา

(ข) รัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนโดยไม่ชักช้าเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นคืนไปให้อยู่ในการควบคุมตัวของรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมาตามที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว หรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีทั้งสองเว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

ของรัฐบาลทั้งสองฝ่าย

(ค) รัฐบาลที่รับโอนตัวบุคคลนั้นจะต้องไม่กำหนดให้รัฐบาลที่โอนตัวบุคคลนั้นมาต้องเริ่มกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการส่งคืนตัวบุคคลนั้น

(ง) บุคคลผู้ถูกโอนตัวจะต้องได้รับการนับโทษเพื่อการรับโทษตามคำพิพากษาในรัฐที่โอนตัวบุคคลนั้นมา สำหรับระยะเวลาที่ถูกคุมตัวในรัฐภาคีซึ่งเขาถูกโอนตัวไป

๑๒. เว้นแต่รัฐบาลที่ส่งตัวบุคคลดังกล่าวตามวรรค ๑๐ และ ๑๑ จะตกลงด้วย บุคคลนั้นไม่ว่าจะถือสัญชาติใด จะต้องไม่ถูกฟ้องร้อง กักขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคล ในดินแดนของรัฐที่รับตัวบุคคลนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การละเว้นการกระทำ หรือคำพิพากษาลงโทษที่มีก่อนการเดินทางออกจากดินแดนของรัฐที่ส่งตัวบุคคลนั้น

๑๓. รัฐบาลแต่ละรัฐจะต้องกำหนดหน่วยงานกลางซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบและอำนาจที่จะรับคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอเหล่านั้นหรือส่งคำร้องขอเหล่านั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการ หากรัฐบาลมีดินแดนหรือเขตการปกครองพิเศษที่มีระบบของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันแยกต่างหาก รัฐบาลนั้นอาจกำหนดให้มีหน่วยงานกลางต่างหากโดยให้มีเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกันกับดังกล่าวข้างต้นสำหรับดินแดนหรือเขตการปกครองนั้น หน่วยงานกลางจะประกันการดำเนินการหรือการจัดส่งคำร้องขอที่ได้รับอย่างรวดเร็วและเหมาะสม ในกรณีที่หน่วยงานกลางส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการ หน่วยงานกลางจะต้องเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขออย่างรวดเร็วและเหมาะสม เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับหน่วยงานกลางที่กำหนดขึ้นเพื่อการนี้ เมื่อ

รัฐภาคีแต่ละรัฐได้มอบสัตยาบัน สारยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และการสื่อสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอนั้น จะต้องถูกส่งต่อหน่วยงานกลางที่กำหนดโดยรัฐภาคี ข้อกำหนดนี้จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของรัฐภาคีใดที่กำหนดว่า คำร้องขอและการสื่อสารที่มาถึงตนให้ดำเนินโดยผ่านช่องทางทางการทูต และในกรณีเร่งด่วน และเมื่อรัฐภาคีเห็นพ้องโดยผ่านช่องทางขององค์การตำรวจสากลถ้าเป็นไปได้

๑๔. คำร้องขอจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือในกรณีที่เป็นไปได้ โดยวิธีการอื่นใดที่จะสามารถผลิตเป็นหลักฐานลายลักษณ์อักษรได้ ในภาษาที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอยอมรับ ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐภาคีนั้นสามารถรับรองความถูกต้องได้ ภาษาใดภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาซึ่งรัฐภาคีแต่ละรัฐให้การยอมรับนั้นจะต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบในเวลาที่ยุทธภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สारยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญา นี้ ในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีได้เห็นพ้องกัน การร้องขออาจกระทำได้ด้วยวาจาแต่จะต้องยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

๑๕. คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันจะต้องประกอบด้วย

- (ก) การระบุให้ทราบถึงสถานะของหน่วยงานที่ทำคำร้องขอ
- (ข) สารระสำคัญและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมทั้งชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดี หรือดำเนินการต่างๆ ทางศาลดังกล่าว
- (ค) สรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีเป็นคำร้องขอโดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อการจัดส่งเอกสารทางศาล

(ง) การอธิบายลักษณะของความช่วยเหลือที่ร้องขอและรายละเอียดของขั้นตอนเฉพาะซึ่งรัฐภาคีที่ร้องขอปรารถนาให้ได้รับการปฏิบัติตาม

(จ) รูปพรรณสัณฐาน สถานที่อยู่และสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่จะหาได้

(ฉ) ความมุ่งประสงค์ที่ขอพยานหลักฐาน ข้อมูล หรือขอให้มีการดำเนินการ

๑๖. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจขอข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอตามกฎหมายภายในของตน หรือเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นสามารถช่วยให้มีการปฏิบัติดังกล่าว

๑๗. การปฏิบัติตามคำร้องขอจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และหากเป็นไปได้ให้ สอดคล้องกับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคำร้องขอนั้น

๑๘. เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในเมื่อบุคคลอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีรัฐหนึ่ง และจะต้องให้ปากคำในฐานะพยานหรือผู้เชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งด้วยคำขอของอีกฝ่ายหนึ่ง รัฐภาคีแรกอาจอนุญาตให้การให้ปากคำนั้นกระทำโดยการประชุมด้วยวิธีทัศน หากเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่สามารถหรือไม่ปรารถนาที่จะปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคี ผู้ร้องขอและรัฐภาคีอาจตกลงกันว่าการให้ปากคำจะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคี ผู้ร้องขอและเข้าร่วมรับฟังโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

๑๙. รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องไม่จัดส่งหรือใช้ข้อมูลหรือพยาน

หลักฐานที่ได้รับจากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเพื่อการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาล นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอโดยปราศจากความยินยอมล่วงหน้าของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้ จะห้ามมิให้รัฐภาคีที่ร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือหลักฐานที่จะลบหลู่ความผิดให้แก่จำเลยในการพิจารณาคดีในศาล ในกรณีหลังนี้ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบก่อนการเปิดเผยและหากได้รับการร้องขอจะปรึกษากับรัฐภาคีผู้รับคำร้องขอก่อน เว้นแต่การแจ้งล่วงหน้าดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบเกี่ยวกับการเปิดเผยโดยไม่ชักช้า

๒๐. รัฐภาคีที่ร้องขออาจกำหนดให้รัฐภาคีผู้ได้รับการคำร้องขอรักษาข้อเท็จจริงและสาระของคำร้องขอเป็นความลับ เว้นแต่เท่าที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามคำร้องขอนั้น หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาความลับนั้น จะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ร้องขอทราบทันที

๒๑. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันอาจถูกปฏิเสธเมื่อ

(ก) การร้องขอมิได้กระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

(ข) รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นน่าจะกระทบต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือผลประโยชน์อันจำเป็นยิ่งอื่นๆ ของตน

(ค) กฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอห้ามหน่วยงานของตนมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่ได้มีการร้องขอในความผิดที่คล้ายคลึงกันนั้น หากความผิดดังกล่าวอยู่ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือดำเนินการต่างๆ ทางศาลภายใต้เขตอำนาจของตน

(ง) การปฏิบัติตามคำขอขัดต่อระบบกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๒๒. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียวว่าการกระทำคามผิดนั้นถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทางการเงิน

๒๓. จะต้องให้เหตุผลของการปฏิเสธความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันใดๆ

๒๔. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาที่เสนอแนะโดยรัฐภาคีที่ร้องขอให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และที่ตามเหตุผลซึ่งได้ให้ไว้ในคำร้องขอ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะสนองตอบต่อคำร้องขอที่เหมาะสมของรัฐภาคีที่ร้องขอเกี่ยวกับความคืบหน้าในการปฏิบัติตามคำร้องขอ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบทันทีเมื่อไม่ต้องการความช่วยเหลือที่ร้องขออีกต่อไป

๒๕. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน โดยเหตุที่ว่าความช่วยเหลือดังกล่าวแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลที่กำลังดำเนินอยู่

๒๖. ก่อนที่จะปฏิเสธคำร้องขอตามวรรค ๒๑ ของข้อนี้หรือเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอตามวรรค ๒๕ ของข้อนี้ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องปรึกษากับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อตัดสินว่าความช่วยเหลือดังกล่าวจะยังคงสามารถจัดให้ได้หรือไม่ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีได้รับการร้องขอพิจารณาว่าจำเป็น หากรัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขเหล่านั้นได้ รัฐภาคีที่

ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนั้น

๒๗. โดยไม่กระทบต่อการบังคับใช้วรรค ๑๒ ของข้อนี้ พยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใด ผู้ซึ่งยินยอมตามคำร้องขอของรัฐภาคีที่ร้องขอที่จะเบิกความในการดำเนินคดี หรือยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอ ไม่อาจถูกฟ้องร้อง กักขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การละเว้นการกระทำ หรือคำพิพากษาลงโทษซึ่งมีก่อนการเดินทางของบุคคลนั้นออกจากดินแดนของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ อนึ่ง การให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อพยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นเหล่านั้นยังคงอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอต่อโดยสมัครใจเป็นเวลา ๑๕ วันติดต่อกันหรือระยะเวลาอื่นตามที่รัฐภาคีตกลงกันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการแล้วว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องการให้บุคคลนั้นปรากฏตัวอีกต่อไป หรือจะสิ้นสุดเช่นกันเมื่อพยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใดเหล่านั้นเดินทางกลับเข้ามาอีกโดยสมัครใจหลังจากได้เดินทางออกนอกดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอแล้ว

๒๘. ค่าใช้จ่ายปกติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะต้องตกอยู่แก่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ เว้นแต่บรรดารัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากหรือที่มีลักษณะพิเศษเป็นสิ่งจำเป็น หรือจะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามคำร้องขอแล้ว รัฐภาคีจะต้องปรึกษากันเพื่อกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตามและกำหนดลักษณะการรับภาระค่าใช้จ่าย

๒๙. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

(ก) จะต้องจัดหาสำเนาของบันทึก เอกสาร หรือข้อสนเทศของราชการที่อยู่ในความครอบครองของตนให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอ ซึ่ง

ตามกฎหมายภายในของตนสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้

(ข) อาจใช้ดุลพินิจในการจัดหาสำเนาของบันทึกเอกสาร หรือ ข้อเสนอพิเศษของราชการที่อยู่ในความครอบครองของตนให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอทั้งหมด หรือบางส่วน หรือภายใต้เงื่อนไขที่เห็นเหมาะสม ซึ่งตามกฎหมายภายในของตนไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้

๓๐. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดทำความตกลง หรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีตามที่อาจจำเป็นในอันที่จะบรรลุความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ข้อนี้มีผลในทางปฏิบัติ หรือส่งเสริมบทบาทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๑๙

การสืบสวนสอบสวนร่วม

รัฐภาคีจะพิจารณาทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภายใต้การสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่างๆ ทางศาลในรัฐภาคีหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอาจจัดตั้งหน่วยสืบสวนสอบสวนร่วมขึ้น ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงดังกล่าว การสืบสวนสอบสวนร่วมอาจดำเนินการได้โดยความตกลงเป็นรายกรณี รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องทำให้แน่ใจว่าอธิปไตยของรัฐภาคีเจ้าของดินแดนซึ่งการสืบสวนสอบสวนร่วมดังกล่าวจะมีขึ้นจะได้รับความเคารพอย่างเต็มที่

ข้อ ๒๐

เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ

๑. หากการกระทำได้ตามหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายใน รัฐภาคีแต่ละรัฐ จะต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการใช้

อย่างเหมาะสมซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุมภายในความเป็นไปได้ และภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น และเมื่อเห็นสมควรเพื่อให้มีการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ อย่างอื่น เช่น การเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือการเฝ้าติดตามในรูปแบบอื่นๆ และการปฏิบัติการลับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐนั้นภายในดินแดนของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ได้

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรัฐภาคีจะได้รับการส่งเสริมให้ทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่เหมาะสมตามความจำเป็น เพื่อใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเหล่านั้น ในบริบทของความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศ จะต้องจัดทำและถือปฏิบัติตามความตกลงหรือข้อตกลงนั้นโดยสอดคล้องกับหลักการความเท่าเทียมกันของอธิปไตยแห่งรัฐอย่างเต็มที่ และจะต้องมีการดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามข้อกำหนดของความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านั้น

๓. ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือการจัดการดังที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ของข้อนี้ การตัดสินใจที่จะใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษดังกล่าวในระดับระหว่างประเทศจะต้องกระทำเป็นรายกรณีไป และหากมีความจำเป็นอาจนำข้อตกลงและความเข้าใจระหว่างกันในเรื่องทางการเงินมาพิจารณาด้วย โดยคำนึงถึงเขตอำนาจของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

๔. การตัดสินใจที่จะใช้การจัดส่งภายใต้การควบคุมในระดับระหว่างประเทศอาจให้รวมถึงวิธีการ เช่น การสกัดและอนุญาตให้สิ่งของยังคงสภาพเดิม หรือมีการเคลื่อนย้ายหรือสับเปลี่ยนทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑

การโอนการดำเนินคดีอาญา

รัฐภาคีจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้สำหรับการโอนการดำเนินคดีแก่กัน สำหรับการฟ้องคดีอาญาในความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง หากพิจารณาว่าการโอนเช่นนั้นจะเป็นเพื่อประโยชน์ของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจหลายเขตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความสำคัญแก่การฟ้องคดี

ข้อ ๒๒

การจัดทำทะเบียนประวัติทางอาชญากรรม

ภายใต้ข้อกำหนดและเพื่อความมุ่งประสงค์ที่เห็นว่าเหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นเช่นว่าเท่าที่จำเป็น เพื่อนำคำตัดสินว่ากระทำผิดที่เคยได้รับครั้งใดๆ ในอีกรัฐหนึ่งของผู้กระทำผิดที่ถูกกล่าวหามาคำนึงถึงด้วย เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นข้อสนเทศในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

ข้อ ๒๓

การกำหนดให้การขัดขวางความยุติธรรมเป็นความผิดอาญา

รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายหรืออื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนาซึ่ง

(ก) การใช้กำลังทางกายภาพ การข่มขู่หรือการทำให้กลัว หรือการให้สัญญา ยื่นข้อเสนอหรือให้ประโยชน์ที่มิควรได้เพื่อจูงใจให้ให้การเท็จ หรือเพื่อแทรกแซงการให้การหรือการเสนอพยานหลักฐานในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุม

คลุมถึง

(ข) การใช้กำลังทางกายภาพ การข่มขู่ หรือการทำให้กลัวเพื่อแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในงานยุติธรรม หรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อนุญาตนี้ครอบคลุมถึง ไม่มีข้อความใดในอนุวรรคนี้ที่จะทำเสื่อมสิทธิของรัฐภาคีที่จะมีกฎหมายคุ้มครองเจ้าหน้าที่ประเภทอื่นของรัฐ

ข้อ ๒๔

การคุ้มครองพยาน

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการทั้งหลายที่เหมาะสมภายในวิถีทางของตนหรือให้ความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพแก่พยานจากการแก้แค้นหรือข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินคดีซึ่งพยานผู้นั้นเป็นผู้ให้การที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุญาตนี้ และแก่ญาติและบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดกับพยานผู้นั้นตามความเหมาะสม

๒. มาตรการทั้งหลายที่อาจเป็นไปได้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะรวมถึงสิทธิ นอกจากประการอื่นแล้ว และโดยไม่ทำให้เสื่อมสิทธิของจำเลย รวมทั้งสิทธิที่พึงมีโดยชอบ

(ก) การกำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองทางกายภาพแก่ตัวบุคคลเช่นว่า เช่นภายในขอบเขตที่จำเป็นและกระทำได้ การย้ายบุคคลเหล่านั้นไปอยู่ที่อื่น และเท่าที่เห็นจำเป็น การไม่เปิดเผยหรือจำกัดการเปิดเผยข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลเช่นว่า

(ข) จัดให้มีกฎเกณฑ์ทางพยานหลักฐานที่อนุญาตให้คำให้การของพยานสามารถกระทำได้ในลักษณะที่ทำให้แน่ใจว่าพยานได้รับความปลอดภัย เช่น อนุญาตให้เบิกความผ่านการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร เช่น การติดต่อผ่านวิดีโอ หรือวิธีการอื่นที่เพียงพอ

๓. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงกับ

รัฐอื่นเพื่อย้ายบุคคลที่อ้างถึงในวรรคที่ ๑ ของข้อนี้ไปอยู่ที่อื่น

๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะนำไปใช้กับผู้เสียหายเท่าที่บุคคลเหล่านั้นต้องเป็นพยานด้วย

ข้อ ๒๕

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้เสียหาย

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมภายในวิถีทางของตนที่จะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายของการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่จะแก้แค้นหรือข่มขู่

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะกำหนดวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเข้าถึงการใช้ค่าทดแทนและการกลับคืนสู่ฐานะเดิมแก่ผู้เสียหายของการกระทำความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญานี้

๓. ภายใต้กฎหมายภายในของตน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะทำให้ความเห็นและความห่วงกังวลของผู้เสียหายได้รับการนำเสนอและพิจารณาในขั้นตอนที่เหมาะสมของการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดในลักษณะที่ไม่ทำให้เสื่อมสิทธิของจำเลย

ข้อ ๒๖

มาตรการที่จะขยายความร่วมมือกับหน่วยงานที่ใช้บังคับกฎหมาย

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้บุคคลผู้เข้าร่วมหรือที่ได้เข้าร่วมแล้วในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ก) ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในเรื่อง

ต่างๆ เช่น

(i) รูปพรรณ ลักษณะ องค์ประกอบ โครงสร้าง ที่อยู่หรือกิจกรรมของกลุ่มอาชญากร ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ii) ความเกี่ยวโยง รวมทั้งความเกี่ยวโยงในระดับระหว่างประเทศกับกลุ่มอาชญากรอื่นๆ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(iii) ความผิดต่างๆ ที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรได้กระทำหรืออาจกระทำ

(ข) ให้ความช่วยเหลือตามข้อเท็จจริงอย่างเป็นรูปธรรมแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการตัดทอนทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. ในกรณีที่เหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะลดโทษบุคคลที่ถูกกล่าวหา ซึ่งให้ความร่วมมือที่สำคัญต่อการสืบสวนหรือการฟ้องคดีต่อความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญา

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะให้ความคุ้มกันจากการฟ้องร้องคดีต่อบุคคลผู้ให้ความร่วมมือที่สำคัญต่อการสืบสวน หรือการฟ้องคดีต่อความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญานี้ ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน

๔. ความคุ้มครองบุคคลเช่นว่านั้นจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ ของอนุสัญญานี้

๕. หากบุคคลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ซึ่งถูกพบตัวในรัฐภาคีหนึ่งเป็นผู้ที่สามารถให้ความร่วมมือที่สำคัญแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบของอีกรัฐภาคีหนึ่ง รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอาจพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดให้รัฐภาคีอื่นมีการปฏิบัติที่เป็นไปตามที่ระบุในวรรค ๒ และ ๓ ของข้อบทนี้ ตามกฎหมายภายใน

ในของตน

ข้อ ๒๗

ความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย

๑. รัฐภาคีจะร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับระบบกฎหมายและการปกครองภายในของตนเพื่อขยายประสิทธิภาพของการดำเนินการใช้บังคับกฎหมายที่จะต่อสู้กับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรัฐภาคีแต่ละรัฐจะรับเอามาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะ

(ก) เพื่อขยายและหากจำเป็น เพื่อจัดตั้งช่องทางของการติดต่อระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจ ตัวแทนและหน่วยงานให้บริการของตนเพื่ออำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยนอย่างปลอดภัยและรวดเร็วซึ่งข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทุกแง่มุมของทุกความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญานี้ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาอื่นๆ หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งหลายเห็นว่าเหมาะสม

(ข) เพื่อร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นในการดำเนินการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับความผิดต่างๆ ที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญาในเรื่อง

(i) รูปพรรณ ที่อยู่ และกิจกรรมของบุคคลผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดเช่นว่า หรือที่อยู่ของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ii) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเช่นว่า

(iii) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่ใช้หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำความผิดเช่นว่า

(ค) เพื่อให้สิ่งของหรือปริมาณของวัตถุที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการวิเคราะห์หรือสืบสวนสอบสวน

(ง) เพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานอย่างมีประ-

สิทธิภาพระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจตัวแทนและหน่วยงานให้บริการของรัฐบาลคือเหล่านั้น และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ รวมทั้งการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานไปประจำการภายใต้ข้อบังคับของความตกลงทวิภาคีหรือข้อตกลงย่อยระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

(จ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศกับรัฐบาลอื่นในเรื่องวิถีทางและวิธีการที่ใช้โดยกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร รวมทั้งในกรณีที่เกี่ยวข้อง เส้นทาง ยานพาหนะ และการใช้หลักฐานแสดงตัวปลอม เอกสารที่แก้ไขหรือปลอมแปลงหรือวิถีทางอื่นในการปกปิดกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ฉ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและประสานมาตรการด้านการปกครองและมาตรการอื่นที่ได้นำมาใช้ตามความเหมาะสมเพื่อความมุ่งประสงค์ของการชี้ความผิดที่อนุสัญญาฯ นี้ ครอบคลุมถึงได้แต่เนิ่นๆ

๓. เพื่อที่จะทำให้มีผลต่ออนุสัญญาฯ นี้ รัฐบาลที่จะพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี ว่าด้วยความร่วมมือโดยตรงระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และหากความตกลงหรือข้อตกลงย่อยดังกล่าวมีอยู่แล้ว ก็ให้พิจารณาแก้ไขในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงย่อยดังกล่าวระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลดังกล่าวอาจพิจารณาให้อนุสัญญาฯ นี้เป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายระหว่างกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ เมื่อใดที่เหมาะสม รัฐบาลจะต้องใช้ประโยชน์จากความตกลงหรือข้อตกลงย่อยอย่างเต็มที่ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคด้วย เพื่อขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายของตน

๔. รัฐบาลจะต้องพยายามที่จะร่วมมือภายใต้วิถีทางของตน เพื่อตอบโต้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระ

ทำผ่ำนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ข้อ ๒๘

**การเก็บรวบรวม การแลกเปลี่ยน และการวิเคราะห์ข้อสนเทศ
เกี่ยวกับลักษณะของอชญำกรรรมที่จัดตั้งในลักษณะองคํกร**

๑. รัฐภำคี่แต่ละรัฐจะต้องพิจารณาที่จะวิเคราะห์แนวน้ํมของอชญำกรรรมที่จัดตั้งในลักษณะองคํกรในอำนำเขตของตน สภำวการณ์ที่อชญำกรรรมที่จัดตั้งในลักษณะองคํกรปฏิบัติงาน รวมทั้งกลุ่มสภำอำชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องโดยหำรือกับประชำคมด้ำนวิทยาศาสตร์และวิชาการ

๒. รัฐภำคี่จะต้องพิจารณาที่จะพัฒนาและแบ่งปันควำมชำนำญในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรมของอชญำกรรรมที่มีการจัดตั้งเป็นองคํกรซึ่งกันและกัน และผ่ำนองคํการระหว่างประเทศหรือองคํกรระดับภูมิภาคเพื่อควำมมุ่งประสงค์ดังกล่ำว คำน้ยมำ มาตรฐานและระเบียบที่เป็นเช่นเดียวกันควรได้รับการพัฒนาและนำมำใช้ตามควำมเหมำะสม

๓. รัฐภำคี่แต่ละรัฐจะต้องพิจารณาที่จะติดตามนโยบายและมาตรการที่ทำอยู่จริงของตนเพื่อต่อสู้กับอชญำกรรรมที่จัดตั้งในลักษณะองคํกรและทำกำรประเมินประสิทธิภำพและสมรรถภำพของตน

ข้อ ๒๙

ควำมช่วยเหลือด้ำนกำรฝึกอบรมและวิชาการ

๑. รัฐภำคี่แต่ละรัฐจะต้องริเริ่มพัฒนา หรือปรับปรุงแผนงำนฝึกอบรมเฉพาะด้ำนเท่ำที่จำเป็นสำหรับเจำหน้ำที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพนักงานอัยการผู้ไต่สวนคดีและเจำหน้ำที่ศุลกำกรและเจำหน้ำที่อื่น ๆ ผู้มีหน้ำที่ในการป้องกัน สืบสวนและควบคุมควำมผิดที่อนุ-

สัญญานี้ครอบคลุมถึง แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวอาจรวมถึงการช่วยปฏิบัติงานและการแลกเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงาน ภายในขอบเขตที่ทำได้ ตามกฎหมายภายใน แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) วิธีการที่ใช้ในการป้องกัน สืบสวนและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

(ข) เส้นทางและเทคนิคที่ใช้โดยบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรวมถึงในรัฐผ่านแดนและมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสม

(ค) การเฝ้าระวังการเคลื่อนไหวของสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกโดยผิดกฎหมาย

(ง) การสืบสวนและการเฝ้าระวังการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่น และวิธีการที่ใช้สำหรับการโอน ปกปิดหรืออำพรางทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นดังกล่าว รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการต่อต้านการฟอกเงินและอาชญากรรมทางการเงินอื่น

(จ) การรวบรวมพยานหลักฐาน

(ฉ) เทคนิคการควบคุมในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี

(ช) เทคนิคและอุปกรณ์ในการบังคับใช้กฎหมายที่ทันสมัย รวมทั้งการเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การจัดส่งภายใต้การควบคุมและการปฏิบัติการลับ

(ซ) วิธีการที่ใช้ในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการใช้อินเทอร์เน็ต เครือข่ายโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีทันสมัยในรูปแบบอื่น และ

(ณ) วิธีการที่ใช้ในการคุ้มครองผู้เสียหายและพยาน

๒. รัฐภาคีจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการวางแผนและการนำไปปฏิบัติซึ่งงานวิจัยและแผนงานฝึกอบรมที่จัดทำขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความชำนาญในด้านที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ และเพื่อให้บรรลुวัตถุประสงค์นั้นที่เหมาะสม จะต้องใช้ในกรณีที่เหมาะสมซึ่งการประชุมและการสัมมนาในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศด้วย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและเพื่อกระตุ้นให้มีการอภิปรายในปัญหาที่ห่วงใยร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความต้องการพิเศษของรัฐผ่านแดน

๓. รัฐภาคีจะส่งเสริมความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการที่จะอำนวยความสะดวกแก่การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ความช่วยเหลือด้านฝึกอบรมและวิชาการดังกล่าวอาจรวมถึงการฝึกอบรมด้านภาษา การช่วยปฏิบัติงานและการแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานหรือผู้ประสานงานกลางที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวข้อง

๔. ในกรณีที่มีความตกลงหรือข้อตกลงในระดับทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว รัฐภาคีจะต้องเสริมสร้างภายในขอบเขตที่จำเป็นซึ่งความพยายามที่จะให้มีกิจกรรมด้านการฝึกอบรมและการปฏิบัติการให้มากที่สุดภายในองค์การระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศและภายในความตกลงหรือข้อตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

ข้อ ๓๐

มาตรการอื่น : การปฏิบัติตามอนุสัญญา

ผ่านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความช่วยเหลือทางวิชาการ

๑. รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติตามอนุสัญญา

ฉบับนี้อย่างสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบในทางลบของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรต่อสังคมโดยรวม โดยเฉพาะต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. รัฐภาคีจะใช้ความพยายามอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่เป็นไปได้ และในการประสานงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ และองค์การระดับภูมิภาค

(ก) เพื่อเพิ่มความร่วมมือของตนในระดับต่างๆ กับประเทศกำลังพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศเหล่านั้น ที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) เพื่อเพิ่มความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวัตถุเพื่อสนับสนุนความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาที่จะต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างสมบูรณ์

(ค) เพื่อจัดความช่วยเหลือด้านวิชาการให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการตอบสนองความต้องการสำหรับการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวรัฐภาคีจะต้องพยายามที่จะบริจาคโดยสมัครใจอย่างพอเพียงและสม่ำเสมอให้กับบัญชีที่ได้จัดไว้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ในกลไกการจัดหาทุนขององค์การสหประชาชาติ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในและบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ที่จะบริจาคให้กับบัญชีดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของเงิน หรือมูลค่าที่เทียบเท่าของทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินที่ยึดมาได้ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ด้วย

(ง) เพื่อส่งเสริมและเชิญชวนรัฐและสถาบันการเงินอื่น ตามที่เหมาะสมให้เข้าร่วมกับตนในความพยายามตามข้อนี้ โดยเฉพาะด้วยการจัดให้มีแผนงานฝึกอบรมและอุปกรณ์ที่สมัยใหม่แก่ประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการบรรลุถึงความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญา

๓. เท่าที่จะเป็นไปได้ มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่กระทบต่อข้อผูกพันด้านความช่วยเหลือต่างประเทศที่มีอยู่ หรือต่อข้อตกลงด้านความร่วมมือทางการเงินอื่นในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค หรือระดับระหว่างประเทศ

๔. รัฐภาคีอาจจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยเรื่องความช่วยเหลือด้านวัตถุและการจัดการ โดยคำนึงถึงข้อตกลงด้านการเงินที่จำเป็นสำหรับวิธีการของความร่วมมือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ประสิทธิผล และสำหรับการป้องกันการสืบสวนและการควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๓๑

การป้องกัน

๑. รัฐภาคีจะพยายามพัฒนาและประเมินผลโครงการระดับชาติ และจะพยายามจัดตั้งและส่งเสริมแนวปฏิบัติและนโยบายที่ดีที่สุด โดยมีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. รัฐภาคีจะพยายาม โดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนที่จะลดโอกาสที่มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคตสำหรับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะมีส่วนร่วมในตลาดการค้าที่ขอบด้วยกฎหมายด้วยทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำ

อาชญากรรม ด้วยมาตรการนิติบัญญัติ มาตรการบริหารหรือมาตรการอื่นตามความเหมาะสม มาตรการเหล่านี้ควรจะมุ่ง

(ก) การส่งเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายหรืออัยการ และกับกิจการเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคอุตสาหกรรม

(ข) การส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและกระบวนการที่กำหนดขึ้น เพื่อพิทักษ์ความซื่อสัตย์สุจริตของกิจการของรัฐและกิจการเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประมวลกฎการประพฤติปฏิบัติสำหรับวิชาชีพที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสำหรับทนายความ เจ้าหน้าที่รับรองเอกสาร ที่ปรึกษาด้านภาษีอากรและนักบัญชี

(ค) การป้องกันการใช้โดยมิชอบของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรซึ่งกระบวนการประกวดราคาที่จัดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสิ่งเงินอุดหนุนและการอนุญาตที่อนุมัติโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อกิจกรรมด้านการพาณิชย์

(ง) การป้องกันการใช้โดยมิชอบซึ่งนิติบุคคล โดยกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร มาตรการดังกล่าวนี้สามารถรวมถึง

(๑) การจัดตั้งให้มีบันทึกสาธารณะของนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาซึ่งเกี่ยวข้องในการจัดตั้งการจัดการและการลงทุนในนิติบุคคล

(๒) การแนะนำความเป็นไปได้ในการกำหนดให้บุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุญาตนี้ครอบคลุมถึงขาดคุณสมบัติโดยคำสั่งศาล หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม จากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลที่ก่อตั้งภายในเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้นเป็นระยะเวลาตามสมควร

(๓) การจัดตั้งให้มีบันทึกแห่งชาติของบุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติ

สมบัติจากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลและ

(๔) การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่อยู่ในบันทึกที่อ้างถึงในอนุ-
วรรค ง (๑) และ (๓) กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีอื่น

๓. รัฐภาคีจะพยายามส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคมของบุคคล
ซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

๔. รัฐภาคีจะพยายามประเมินตราสารทางกฎหมายและแนว
ทางปฏิบัติด้านการบริหารที่มีอยู่และเกี่ยวข้องเป็นระยะ ด้วยจุดมุ่ง
หมายเพื่อตรวจพบจุดอ่อนของกฎหมายและแนวทางปฏิบัตินั้นต่อการ
ใช้ในทางมิชอบโดยกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๕. รัฐภาคีจะพยายามส่งเสริมความตระหนักรู้ของสาธารณะ
เกี่ยวกับการมีอยู่ สาเหตุ ความร้ายแรงและภัยคุกคามที่เกิดขึ้นของ
อาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร อาจมีการเผยแพร่ข้อ
สนเทศในกรณีที่เหมาะสมผ่านสื่อมวลชน และข้อสนเทศนั้นจะต้อง
รวมถึงมาตรการที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้อง
กันและต่อต้านอาชญากรรมดังกล่าว

๖. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติซึ่ง
ชื่อและที่อยู่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถช่วยรัฐภาคีอื่นในการพัฒนา
มาตรการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๗. ในกรณีที่เหมาะสมรัฐภาคีจะต้องประสานงานซึ่งกันและกัน
และประสานงานกับองค์การที่เกี่ยวข้องในระดับระหว่างประเทศและ
ระดับภูมิภาค ในการส่งเสริมและการพัฒนามาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้
การประสานงานนี้รวมถึงการมีส่วนร่วมในโครงการระหว่างประเทศที่
มีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะ
องค์กร ตัวอย่างเช่น โดยการลดความรุนแรงของสถานการณ์ที่ทำให้
กลุ่มซึ่งถูกละเลยทางสังคม อ่อนแอต่อการกระทำอาชญากรรมข้าม
ชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๓๒

การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

๑. การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญาจะได้จัดตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของรัฐภาคีที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และเพื่อส่งเสริมและทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

๒. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องจัดให้มีการประชุมของภาคีไม่ช้ากว่าหนึ่งปี หลังจากทีอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ที่ประชุมของภาคีจะรับรองข้อบังคับ วิธีการดำเนินการ และข้อบังคับที่ควบคุมกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๓ และ ๔ ของข้อนี้ (รวมถึงระเบียบเกี่ยวกับการชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้น)

๓. ที่ประชุมของภาคีจะต้องตกลงเห็นชอบด้วยกันเกี่ยวกับกลไกเพื่อบรรลุความมุ่งประสงค์ที่อ้างในวรรค ๑ ของข้อนี้ รวมทั้ง

(ก) อำนาจความสะดวกแก่กิจกรรมที่ทำโดยรัฐภาคีภายใต้ข้อ ๒๙, ๓๐ และ ๓๑ ของอนุสัญญานี้ รวมทั้งโดยส่งเสริมการระดมการบริจาคโดยสมัครใจ

(ข) อำนาจความสะดวกการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศระหว่างรัฐภาคีในเรื่องรูปแบบและแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และในเรื่องการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ค) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับภูมิภาคและองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(ง) ทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เป็นระยะ

(จ) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงอนุสัญญานี้ และการปฏิบัติตามอนุสัญญา

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ในวรรค ๓ (ง) และ (จ) ของข้อนี้ ที่

ประชุมของภาคีจะต้องได้ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีใช้ในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และความยากลำบากที่รัฐภาคีจะต้องเผชิญในการดำเนินการดังกล่าวโดยผ่านข้อเสนอแนะที่รัฐภาคีจัดให้ และโดยผ่านกลไกการทบทวนเพิ่มเติมที่อาจจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมของภาคี

๖. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะจัดให้ที่ประชุมของภาคีซึ่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ แผนงาน และการปฏิบัติของตน รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางบริหารเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ตามที่ที่ประชุมของภาคีกำหนด

ข้อ ๓๓

ฝ่ายเลขานุการ

๑. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องจัดให้มีบริการด้านเลขานุการที่จำเป็นแก่ที่ประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

๒. ฝ่ายเลขานุการจะต้อง

(ก) ช่วยที่ประชุมของภาคีในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ ของอนุสัญญานี้ และเตรียมการและจัดให้มีบริการที่จำเป็นสำหรับการประชุมของที่ประชุมของภาคี

(ข) เมื่อได้รับการร้องขอ ช่วยรัฐภาคีในการจัดข้อเสนอแนะให้แก่ที่ประชุมของภาคีตามที่ได้คาดไว้ในข้อ ๓๒ วรรค ๕ ของอนุสัญญานี้ และ

(ค) ทำให้แน่ใจว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับฝ่ายเลขานุการขององค์การระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๔

การปฏิบัติตามอนุสัญญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็น รวมทั้งมาตร

การทางกฎหมายและทางบริหารที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อประกันการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้

๒. จะต้องกำหนดความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญานี้ไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ โดยไม่ต้องมีลักษณะข้ามชาติหรือความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่ในกรณีที่ข้อ ๕ ของอนุสัญญานี้กำหนดให้ต้องมีความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการที่เคร่งครัดหรือรุนแรงกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้เพื่อการป้องกันและต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ข้อ ๓๕

การระงับข้อพิพาท

๑. รัฐภาคีจะต้องพยายามระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยการเจรจา

๒. ข้อพิพาทใดๆ ระหว่างรัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ ซึ่งไม่สามารถระงับได้โดยการเจรจาภายในระยะเวลาอันควร จะต้องส่งไปเพื่อการอนุญาโตตุลาการ ตามคำร้องขอของรัฐภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หากพ้นระยะเวลาหกเดือนหลังจากวันที่มีคำร้องขอให้มีการอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทยังไม่สามารถตกลงกันได้ในการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทรัฐใดรัฐหนึ่งอาจส่งข้อพิพาทดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอตามธรรมนูญของศาลนั้น

๓. ในเวลาที่มีการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือ

การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ อนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าไม่ถือว่าตนถูกผูกพันโดยวรรค ๒ ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่นจะต้องไม่ถูกผูกพันโดยวรรค ๒ ของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐภาคีที่ได้ทำข้อสงวนดังกล่าว

๔. รัฐภาคีใดที่ได้ทำข้อสงวนไว้ตามวรรค ๓ ของข้อนี้ อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้โดยแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๖

การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบและการภาคยานุวัติ

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะเปิดให้ทุกรัฐลงนามตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึง ๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๐ ที่เมืองปาเลอริโม ประเทศอิตาลี และภายหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๐

๒. อนุสัญญาฉบับนี้จะเปิดให้ลงนามโดยองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคด้วย โดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้ลงนามอนุสัญญาตามวรรค ๑ ของข้อนี้แล้ว

๓. อนุสัญญาฉบับนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบจะต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบของตน หากมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้กระทำเช่นเดียวกันในสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบนั้น องค์การเช่นว่าจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้

องค์การเช่นว่าจะต้องแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

๔. อนุสัญญานี้เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใดๆ หรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใดๆ ที่มีรัฐสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรัฐเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ในเวลาที่ภาคยานุวัติ องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ องค์การเช่นว่าจะต้องแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

ข้อ ๓๗

ความสัมพันธ์กับพิธีสาร

๑. อนุสัญญานี้อาจเพิ่มเติมด้วยพิธีสารหนึ่งฉบับหรือมากกว่าก็ได้

๒. เพื่อที่จะเป็นภาคีของพิธีสารฉบับหนึ่ง รัฐหรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ด้วย

๓. รัฐภาคีอนุสัญญานี้จะไม่ผูกพันโดยพิธีสารเว้นแต่รัฐนั้นได้เป็นภาคีพิธีสารตามบทบัญญัติของพิธีสารนั้น

๔. พิธีสารใดๆ ของอนุสัญญาจะได้รับการตีความร่วมกับอนุสัญญานี้ โดยคำนึงถึงความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนั้น

ข้อ ๓๘

การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบ ภายหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบหรือ

ภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ ๔๐ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ สารใดที่มอบโดยองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะไม่นับเป็นเพิ่มจากสารที่ได้มอบไว้แล้ว โดยรัฐสมาชิกขององค์การเห็นว่า

๒. สำหรับรัฐแต่ละรัฐหรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังการมอบฉบับที่ ๔๐ ดังกล่าว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบ หลังจากวันที่มอบสารที่เกี่ยวข้องของรัฐหรือองค์การเห็นว่า

ข้อ ๓๙

การแก้ไข

๑. หลังจากครบห้าปีจากการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นเสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งภายหลังจากนั้นจะแจ้งข้อแก้ไขที่ได้รับการเสนอไปยังรัฐภาคีทั้งหลายและไปยังที่ประชุมของภาคีของอนุสัญญา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาและตัดสินใจเสนอแนะนั้น ที่ประชุมของภาคีจะใช้ความพยายามทุกทางที่จะบรรลุฉันทามติในข้อแก้ไขแต่ละข้อ หากความพยายามทั้งหมดที่จะบรรลุฉันทามติได้ถูกใช้จนหมดและไม่สามารถบรรลุข้อตกลงใดๆ ได้ ข้อแก้ไขจะได้รับการรับรองด้วยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุม และลงคะแนนเสียงในการประชุมของที่ประชุมภาคีเป็นวิธีการสุดท้าย

๒. องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคในเรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนจะใช้สิทธิลงคะแนนเสียงภายใต้ข้อนี้ด้วยจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์การที่เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ องค์การเห็นว่าจะต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงหากสมาชิกขององค์การนั้นใช้สิทธิของตนและกลับกันฉันใดก็ฉันนั้น

๓. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบโดยรัฐภาคี

๔. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะมีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ได้มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบต่อข้อแก้ไขเช่นว่าแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

๕. เมื่อข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับ จะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีทั้งหลายที่ได้แสดงความยินยอมของตนที่จะผูกพันตามข้อแก้ไขนั้น รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันด้วยข้อบทของอนุสัญญานี้ และข้อแก้ไขอื่นๆ ก่อนหน้านี้ที่รัฐภาคีเหล่านี้ได้ให้สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๔๐

การเพิกถอน

๑. รัฐภาคีอาจถอนตัวจากอนุสัญญานี้โดยการแจ้งอย่างเป็นทางการถึงเลขาธิการสหประชาชาติ การเพิกถอนเช่นว่าจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น

๒. องค์การรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะยุติการเป็นภาคีของอนุสัญญานี้เมื่อรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์การนั้นได้เพิกถอนตัวแล้ว

๓. การเพิกถอนตัวจากอนุสัญญาตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะก่อให้เกิดการเพิกถอนจากพิธีสารของอนุสัญญาด้วย

ข้อ ๔๑

การเก็บรักษาและภาษา

๑. เลขาธิการสหประชาชาติได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษา

อนุสัญญา

๒. ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง โดยรัฐบาลของผู้ลงนามเหล่านั้น ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ประวัติผู้เขียน นายวันชัย รุจนวงศ์

วัน เดือน ปี เกิด

๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๓

การศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมดี)
- เนติบัณฑิตไทย
- ปริญญาโททางกฎหมาย มหาวิทยาลัยคอร์เนล (LL.M.Cornell University) สหรัฐอเมริกา
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องหา (จากสถาบัน United Nations Far-East Institute-UNAFEI) ประเทศญี่ปุ่น
- ประกาศนียบัตรในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ประเทศอังกฤษ

ประวัติการทำงาน

- เจ้าพนักงานกองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน
- อัยการผู้ช่วยจังหวัดกาฬสินธุ์
- รองอัยการจังหวัดราชบุรี
- อัยการจังหวัดประจำศาลแขวงอุบลราชธานี
- อัยการจังหวัดหนองคาย
- อัยการจังหวัดสกลนคร
- อัยการจังหวัดสระบุรี
- อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษสำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
- ผู้อำนวยการสถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด

งานวิชาการและงานสังคม

- ผู้เชี่ยวชาญขององค์การสหประชาชาติ (UNODC) ด้านกฎหมายในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด องค์การอาชญากรรม การค้าหญิงและเด็ก การส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความร่วมมือระหว่างประเทศในคดีอาญา
- อาจารย์พิเศษหลักสูตรปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประธานมูลนิธิพัฒนากระบวนการคุ้มครองเด็ก (FACE Foundation-Fight Against Child Exploitation Foundation)
- ประธานมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (ECPAT Foundation Thailand-End Child Prostitution, Pornography & Trafficking Foundation Thailand)
- หัวหน้าชุดโครงการวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เรื่อง “การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ” ซึ่งได้รับการคัดเลือกจาก สกว.

ให้เป็นผลงานวิจัยดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๗

- ผู้เขียนงานวิจัยส่วนบุคคลเรื่อง “องค์กรอาชญากรรม : ผลกระทบต่อสังคมและความมั่นคง และมาตรการป้องกันและปราบปรามที่มีประสิทธิภาพ” ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากสภาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรให้เป็นเอกสารวิจัยดีเด่นประจำปี ๒๕๔๗

ตำแหน่งปัจจุบัน

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม